

ٲه فسانهء كه له ناوگردان

كه لاويز

ئەفسانە كەلە ناوگىردان

چىرۆكىكى فۆلكلورىيە بۇ مىردىمىندالان

نووسىنە: گەلاوئىژ

ٲه فسانه‌ی که‌لی ناوگردان

نووسینی: که‌لاویژ

چاپ: چاپی نوئ / سلیمان‌ی / ۲۰۱۸

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

پیشکشه:

به خونچه گوله کانی هه میشه به هار
و نه مامه کانی تازه پیشکوتوو
به منداله شیرین و خوشه ویسته کان

پیشہ کی

له ئه وروپا و ولاته پیشه که وتووہ کان زور گوی دہدریتہ کتیب و گوٹاری مندالان، بگرہ له تمہنی شہش-حہوت سالییہ وہ مندال دہتوانیت بچیتہ کتیبخانہ کان تاوہ کو کتیب و گوٹار و کہ لوپہ لی خویندنه و نووسین به دلی خوئی و به پئی تمہنی خوئی بکریت. لاشوینی کتیب فروشتن پرفروشتین کتیب کتیبی مندالانہ یہ، چونکہ گویدان به خویندنه وہی کتیب نیشانہ ی زیرہ کی و لیہاتوویہ، ئه و تمہنہ بچوکانہ به خویندنه وہی ئه و نووسین و کتیبہ جورا و جورانہ میشکیان ئه کریتہ وہ و شارہ زایی زور پهیدا دہکن کاتی کہ گہورہ دہبن.

بویہ منیش حہزم کرد کہ ئه م جارہ ئه م چیروکه تان بو بنووسم. بیرم له وہ کردہ وہ بوچی من ہر دہبیت چیروک و پومان بو

گه وره كان بنووسم؟ ئەى بۆچى شتىك بۆ مېردمنداڵە شيرينه كانيش
نه نووسم؟ ئەگەرچى ئەم چىرۆكه له سهەرى نووسراوه چىرۆكى
مېردمنداڵە و بۆ ئەوانم نووسيوه، به لام دياره بۆ ئەو تەمەنانە
نووسراوه كه بتوانىت كتيب بخوینیتەوه.

به هیوام ئەم لاپهراڤه تان لا خوۆش بىت و دەمىك له گەل
پالەوانه كانى بچنه ناو رووداوه كانییه وه و به خه یال تىكه لیان بن، ئىتر
خواتان له گەل هیوام ههیه هه میشه له پىش و سه ركه وتوو بن و
كوردستانی رهنگین به دیمه ن و بۆنتان جوانتر بکه ن.
به ئومىدى پىشكه شکردنى به ره مه مى تریشم بۆ ئیوه ی ئازیز و
خۆشه وىست.

گه لاویژ

سلیمانى

٢٠٤/٤/٢٤

سالانیکى دوور، زۆر دوور، له گوندىكى خنجيلانهى بچووكدا له دامينى چيايهكى به زردا، خه لکه کهى به ته بايى وئارامى ژيانيان به سهر ده برد، هى و ايان هه بوو هيشتا چاوى به شار نه که وتبوو، له بهر ئه وه که باسى ئوتومبيليان بو ده کرد به شتىكى سه رسورهينه رى ده زانى.

خه لکى ئه و گونده وه ک زۆر بهى زۆرى جووتياره کانى کوردستان، به زه و يکيلان و توو چاندى و دروينه و خه رمانه لگرتن و نه مامناشتن و خزمه تى ره ز و باخ و بيستانه کانيان و به خيو کردنى مه رومالات و مانگا و گا و مريشک و قاز و مراوى و عه له شيشه وه خه ريك بوون و گوزه رانى خو يانيان پى دا بين ده کرد.

خانوه کانيان زۆر بهى يه ک نهۆمى بوون، به جياش هه وشه و گه ورپان بو مالاته کانيان کردبوو، له و خانوه قورپانه دا ژيانيان

به دیار قوتیلهی نهوتین و چرای فانوسه وه به سهر دهرد، بۆ خواردن و جلستن و خواردنه وه و خوشتن ئاوشیان به کونده و جه و هنده و گۆزه دهرده وه بۆ ماله وه.

له خوارئاوایه وه دوو مال دیواریان هاوبهش بوو، به لام به هوی منداله کانیانه وه ناته با بوون، زۆر زوو شه ره مندال پریشکی ده هاویشته سهر ئه وانیش و لییان ده بووه ههرا، کوخا حه سه ن و خاله که ریم بوو بوونه بنیشته خوشه ی ژیر زمانی خه لکه که، ده یانگوت بییه کیشیان پی ناکریت و که چی دایمه ش شهر و ئاژاویه انه.

زۆر جار خه لکی دییه که له ناو خویاندا ده یانگوت: به خوا مندالانی خاله که ریم به ئه دهب و به حه یان و گوپرایه لن، به لام منداله کانی کوخا حه سه ن ئاگری قوره تن، به تاییه تی زۆر خراپه کار و به ده.

هه ر واش بوو، زۆر جار کوره گه وره که ی کوخا حه سه ن ئاگره که ی هه لده گیرساند و له گه ل مندالانی خاله که ریمدا ده چوون به گژ یه کدا، ئینجا مه سه له که گه وره ده بوو، دایکه کانیش له سه ر مندال ده هاتنه قسه و ده که وتنه جینیوی ناشرین، هه وال ده گه یشته پیاوانیش، ئه وانیش ده بوون به لایه ن و ئیتر تا ده هات ناکۆکی ئه و دوو ماله زیادی ده کرد. تا له جه ژنیکدا که کوره کان گه وره بوو بوون و فامیان کرد بووه وه، ریشسپی دییه که یان زۆر به سه ریاندا هات و پی گو تن: ئیوه له سه ر مندال ده یکه نه شه ر، ئیوه وه ک برا وان، دیواری مالتان به یه که وه یه، چۆن ده بیته قسه لیک دابیرن و ناووناتۆره له یه ک بنین و جینیوی سووک به یه ک بلین.

کوره کانتان گه وره بوون، ئیتر ده بیته ئامۆژگاریان بکه ن و بگه رینه وه، ئیوه ش ده بیته به لاینم پی بدن ئیتر برابیر نابیت شه ر

بکەن و ناشمەوێت ببیستم پۆژیک لە پۆژان خەلک گوێی لە دەنگتان
بیت. هەردووکیان بەلێنیان دایە بە دلی ئەو دەبیت.

پۆژگار هات و تێپەری، ژیانی خەلکەکە هیچ گۆرانکارییەکی
بەسەردا نەهات، جگە لەو نەبیت کە بەپێی سوننەتی ژیان کۆران
گەورە دەبوون و ژنیان دەهینا و مالمۆچکە ی خۆیان پیکەو دەنا و
کچەکانیش گەورە دەبوون و شوویان دەکرد، ئیتر یان ژنبەژن بوو،
یان شیربایی بوو،

ئەگەرچی زۆری ئەو ژنخوارییە لە گوندەکاندا دەبوو، بەلام وا
رێ دەکەوت هەندیک جارێش بووک لە گوندیکی ترەو بەینن، یان
کچیکی ئاواپی بەبووکی ببەن بۆ گوندیکی تر.

گوروونی کوێخا حەسەن حەزی لە خاوەری خالە کەریم دەکرد،
بە باوکی گوت خواریبێنی بۆ بکات، کاتیک چوونە خواریبێنی
شاخەوانی خالە کەریم کە کوپیکی سالار و ژیر و کارامە و
خۆشەویست بوو، بە باوکی گوت: "من خوشکی خۆم نادەم بە
یەکیکی نەفامی هەرزە ی شەرانی".

هەرودەها خاوەریش کە دلی بە جەوھەری کاکە سوورەو بوو،
قایل نەبوو شوو بە گوروون بکات، لەبەر ئەو خواریبێنیکاران بە
دەستی بەتال گەرانیو.

هەرچەندە سالانیک بوو شەرۆشۆر و ئاژاوە لە نیو ئەو دوو
خیزانەدا نەماوو، بەلام قایلنەبوونیان بەو ژنخوارییە بوو گرییەکی
رەش لە دلی گورووندا و لای خۆیەو بەریاری دا پۆژیکی لە دنیادا
ماپیت ئەو تۆلەییان لی بکاتەو.

مالی خالە کەریمیش ئەوئەندە ی پێ نەچوو زەماوئەندیان کرد و
دوو بووکی تێدا گوێزرایەو، خاوەر بۆ جەوھەر و سەرگولی

خوشکیشی بۆ شاخهوان، ئەمه زیاتر رِق و داخی له دلی گورووندا خهست کردهوه، بهلام له ترسی باوکی نهیدهویرا دهست له مالی خاله کهریم بووهشینیت.

بۆ زستانی ئەو ساله، کوڤخا ههسهن ئەمەری خوای بهجی هینا و گوروون بووه گهورهی مال.

له دواى بهینیک، خه لکی ئاواپی ههستیان دهکرد گوروون زوو زوو گوندهکه بهجی دههیلیت و که دهگهڕیتهوه هه جارهی یهک-دوو میوانی بیگانهی چه کرداری له گه لدایه، له پال ئەوهشدا رواله تی دهوله مه نـدبوون به گـوروونهوه سهـری ههـلـدابوو. سهـر هـتا پـۆشـته و پـهـر داخی خوی و برا و خوشکهکانی، پاشان دهستیکی به خانووه قورینه که یاندا هینا و نهۆمیکی تری لی زیاد کرد و کردی به باله خانه و ژیرخان، به ره به رهش مه پ و مالاتی زیادی دهکرد و ژیانان گورانی به سهردا دههات.

هه ندیك كه س له ئاواپی وای بۆ دهچوون كه به قاچاخچیتیهوه خه ریکه بۆیه وا رۆژ به دواى رۆژدا دهوله مه ند ده بیت، به لام پیاوانی دنیا دیده كه كه وتنه سوڤاخ، بۆیان ده ركه وت گوروون چه ته یی دهكات، له گوندهکانی ده روبره چه ند كه سیکی وهك خۆی ته فره داوه، به یانیا ن زوو ده چنه سه ر ئەو كه له ی كاروانچی دیهات پیندا تیده په رن، روتیان ده كه نه وه و چیا ن پی بیت لیان ده سین و ده چنه شار ساغیده كه نه وه.

هه ر به وه شه وه نه وه ستابوون، بنكه یان له شاریشدا پیکه وه نابوو، هه ندیك شه و له شاردا خۆیان هه شار هدا و ده كه وتنه دوكان برین و دزی مالان، به م شیوه یه تا دههات گوروون به دهستبر و پیاوخراب

ناوی دهردهکرد، به پیچەوانەى شاخەوہ که خەلکەکه ریزیان لى دهگرت.

گوروون به پىی خووهکهى خوئى، شهوان خوئى و چهتهکانى هاوهلى له پهنا چياکاندا و لهسەر کهلى نىوان گوندهکاندا خوئيان دادهمهزrand تا کاروانچييهکان دهردهکهوتن، ئەو گوندنشيانەى بهروبوميان دهبرده شار بۆ فرۆشتن و دابينکردنى گوزهرانيان، لهناکاو به زهبرى چهک سههرهرييان لى دهگرتن و پروتيان دهکردنهوه.

زۆر جار ئىستر و گويدريژهکانيشيان پيش خوئيان دها و دهيان برد و دهيانفرۆشتن، يان جارى وا ههبوو له گهراوهياندا خوئيان بۆ دادهمهزrandن، که دهگهيشتنه لايان، چيى پارە و پوليان پى بوو لتيان دسهندن و به ههناسهى ساردەوه، کاروانچى و شارچييهکان به دەستى بهتال دهگهراوه.

***

خاله کهريم دهميک بوو چەند فەردەيەک گەنم و نيسک و نوکيان ههبوو دهيويست بيانبات بۆ شار بۆ فرۆشتن و دابينکردنى ژيانى ئەو زستانەيان، بهلام شاخەوان نەيدەهيشت و دهیگوت: "يان ناهيلم بجيت، يان خووم دەچم، بهلام له ئەنجامدا باوکە کورەى قەناعەت پى کرد و گوتى: "شورەييه بۆ من لهو چهته خویرپيانه بترسم".

کاروان ريک خرا و خاله کهريم به دزى شاخەوانەوه تفهنگ و فيشهکدانى له خوئى بهست و بهري کهوتن، تاريکوپروون گهيشتنه ئەو دهربهندەى له نىوان دوو چيای بلندا بوو، چهتهکان لتيان دهرپهريين، بهلام خاله کهريم نازايانه لتيان هاته دەست و بهو تەمەنەيهوه وهک لاويكى چاپووک کهوته تهقه لتيان. چهتهکان که زانيان له يەک لاوه

ته‌قه ده‌کریټ، که‌وتنه ده‌سترپژ له و شوینه‌ی که ته‌قه‌ی لیوه ده‌کرا، تا له ته‌قه‌یان خست و خاله که‌ریم خه‌لتانی خوین بوو، ئینجا چه‌ته‌کان که هه‌موو نیقابیان پۆشیبوو، ده‌موچاویان نه‌ده‌ناسرایه‌وه، که‌وتنه و یزه‌ی کاروان و به‌رقتیکی زوره‌وه هه‌موو که‌لوپه‌ل و فهرده و شته‌کانیان به‌ و لآخه‌کانه‌وه پیش خویاندا و رۆیشتن.

کاروانی لیقه‌و‌ماویش به‌ داماو‌ی و که‌ساسی ته‌رمی خاله که‌ریمیان هه‌لگرت و به‌ ده‌ستی به‌تال و به‌ کولیک خه‌م و خه‌فه‌ت و فرمیسه‌که‌وه به‌ره‌و ئاواپییه‌که‌یان گه‌رانه‌وه.

هه‌ر که‌ هه‌وال بلاو بووه‌وه خه‌لکی دئ خرۆشاون و به‌ره‌و مالی خاله که‌ریم دین، پیاو‌ماقولانی گوند زور نیگه‌ران بوون به‌م پووداوه دلته‌زینه و خه‌میان بۆ خاله ده‌خواست، که‌وتنه دلخۆشیدانه‌وه‌ی شاخه‌وان و به‌ گه‌رمی سه‌رخۆشییان لی کرد و گوتیان: "ته‌م تاوانه هه‌ر به‌رانبه‌ر به‌ تو نه‌کراوه، به‌لکو به‌رانبه‌ر به‌ هه‌موانه".

هه‌ر زووش خه‌لکی دینه‌که‌ و شاخه‌وانیش په‌نجه‌ی تاوانیان بۆ گوروون راکیشا، ئەمه هه‌مووی فیت و پلانه‌کانی ئەون، له‌و کاته‌دا گوروون خۆی ون کرد بۆ چه‌ند رۆژیک گوايه چووه بۆ شار و ئیشی هه‌یه.

دوای چه‌ند رۆژیک گوروون گه‌رایه‌وه ئاواپی و به‌ رواله‌ت خۆی خه‌مبار نیشان دا و سه‌ردانی مالی خاله که‌ریمی کرد بۆ فاتیه‌خویندن، به‌لام ئەم هاتنه‌ی هیچی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌گۆری، چونکه هه‌موو هیمایه‌ک هه‌ر بۆ گوروون ده‌چوو، هه‌موو گومانیش هه‌ر له‌و بوو.

رۆژان هاتن و تیپه‌رین، گوروون هه‌ر ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوو، تا وای لی هات ته‌ماعی کرده خانووه‌که‌ی شاخه‌وان و پیی گوت:

- خۆت دەزانیت ئیتمە خیزانمان زیادی کردووہ و من میوانم زۆرہ، ئیستاش من خەریکی بازرگانیم لە نیو شارەکاندا، لەبەر ئەوەی دەمەویت خانووہکەتم پێ بفرۆشیت، بۆ ئەوەی بیخەمە سەر خانووہکە ی خۆم.

- کاک گوروون ئە ی خۆمان بچینە کوێوہ؟

- خۆ تۆ لێرە ھەر ھەژار و نەدار و دەستکورتیت، بگۆیزەرەوہ بۆ ئاواپیەکی تر و پارە ی خانووہکەت بکە بە دەستمایەیک و گوزەران ی خۆتان ی پێ باش بکە.

- گوروون حەز دەکەم ئەو دەستە بخەیتە ژوور سەرت، من لە برساش بمرم خانووہکەم نافرۆشم، لەم خانووہدا باوکوباپیرم ژیاون و ھەر لێرەش مردوون، من بە ھیچ شیوہیەک دەستبەرداری خانووہکەم نابم و نایفرۆشم، ئەمە جینزرگە ی باوکوباپیرانمانە.

گوروون بە پرتە و بۆلە و نیمچە ھەپەشەوہ شاخەوانی بەجی ھیشت، بەر لە دوورکەوتنەوہ لەبەر خۆیەوہ بە شیوہیەکی وا کە شاخەوان گویی لێ بیت گوتی: "شەرت بیت نە یەلم لەو خانووہدا بحەوینتەوہ".

ھەمووی چەند ھەفتەیک بەسەر ئەو گفتوگۆیەدا تینەپەریبوو کە شەویک لە شەوان، لە کاتیکدا مالی شاخەوان لە شیرینی خەودا بوون، ھەستیان بە چرەدووکەل کرد... کاتیک راپەرین روانییان لە چەند لایەکەوہ خانووہکەیان گری تیبەربووہ، خەلکی ئاواپی لە خەو راپەرین و خیرا بە تەنەکە و گۆزە و جەوہنە ئاویان دەھینا تا ئاگرەکەیان کوژاندەوہ.

دوای ئەوەی خیزانەکیان رزگار کرد و ھەندیک شپۆشیتالیان لە گەرووی ئاگرەکە قوتار کرد، مالی کاکە سووری خەزووری

شاخه‌وان هاتن، شاخه‌وان و ژنه‌کە‌ی و خوشک و براكانی ئەوه‌نده‌ی که‌لوپه‌لیان بۆ دەرچوو‌بوو بردیاننه‌ مالی خۆیان و دلخۆشییان دانه‌وه، له‌و لاشه‌وه‌ خه‌لکی له‌به‌ر خۆیان‌وه‌ نه‌فره‌تیان له‌و تاوان‌باره‌ ده‌کرد که‌ ئاگری به‌ر‌دایه‌ مالی ئەم پیاوه‌ بێوه‌ی و خۆشه‌ویست و خزمه‌تگوزاره‌ی که‌ لای هه‌موان به‌ پێزه‌وه‌ باس ده‌کرا.

بۆ رۆژی دوا‌ی پیاوان چوونه‌ مالی کاکه‌ سوور و به‌ شاخه‌وانیان گوت: "ئه‌وه‌ی له‌ تۆ قه‌وماوه‌ به‌ ته‌نها مه‌ینه‌تی تۆ نییه‌ و هیه‌ی هه‌موومانه‌، خه‌م مه‌خۆ به‌ هه‌موومان ده‌ست ده‌خه‌ینه‌ ناو ده‌ست یه‌ک و خانوه‌که‌ت بۆ دروست ده‌که‌ینه‌وه‌" شاخه‌وان زۆر سوپاسی کردن و پینی گوتن: "ده‌زانم ئیوه‌ش ده‌ستکورتن، نامه‌وێت ئه‌رک‌تان بخه‌مه‌ سه‌ر، له‌به‌رئه‌وه‌ با کاتی ئەوه‌ بێت به‌روبووم بفرۆشین، ئەوسا خوا که‌ریمه‌.

خه‌لکه‌که‌ زۆریان لی کرد که‌ له‌ سبه‌ینی زووتر نییه‌ ده‌ست بکه‌ن به‌ دروستکردنه‌وه‌ی خانوه‌که‌ی، به‌لام شاخه‌وان ئەم جاره‌ وه‌ک بپاریک بێت و دابیتی، پینی گوتن: "ئه‌وه‌ی راستی بێت نامه‌وێت ئیتر دراوسیی گوروونی ناپیاو بم، ئەگه‌ر خوا ده‌ستی دا له‌ شوینیکی تر، خانۆچکه‌یه‌ک دروست ده‌که‌م.

رۆژیک شاخه‌وان له‌ ئاوا‌ی به‌ ته‌نها دەرچوو، به‌ره‌و که‌لی ناو گردان هه‌لکش، به‌ لای ره‌زه‌کانی لابه‌لادا تپه‌ری، هه‌تا گه‌یشه‌ کانیه‌که‌ی سه‌ر که‌ل، تیر ئاوی خوارده‌وه‌ و که‌میک حه‌وايه‌وه‌، ئینجا به‌ره‌و سه‌ر که‌ل ته‌کانی دا.

له‌ دامینی که‌لی ناو گرداندا شوینیکی به‌رز و پا‌کژی بینی، که‌میک تیی پاما و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: "بۆ لی‌رده‌دا خانۆچکه‌یه‌ک دروست نه‌که‌م؟ لی‌روه‌ به‌سه‌ر ئاوا‌یشدا ده‌روانم و نزیکیش ده‌بم له‌ خزم و

که سوکارم و خه لکی گونده کهم، ههروهها ده شیمه سیلی سهر ورگی گوروون و لیروهه چاودیزی هه لسوکه وتیان ده کهم، سورخی ئه وه ده کهم چ کهین و بهینیکی له ژیر سهر دایه و بوچی له ناکاو ون ده بیت و ده گه ریته وه و ئه م سامانه ی چۆن پهیدا ده کات؟

شه و ئه م ته گبیره ی خو ی لای کاکه سووری خه زووری و جه وه ری ژنبرای و خاوه ری خوشکی و سهر گولی ژنی کرد، ئه وانیش په سه ندیان کرد و ئاماده یی یارمه تیان پیشان دا، سهر گول گوتی: "هه رچه نده ته نها مالیش ده بین، به لام مادام نزیک ی رهزه که مانه و تو وای به باش ده زانیت، ئیمه ش له گه لئداین".

بو رۆژی دوا یی شاخه وان دهستی دایه پاچ و خاکه نازیک و به ره و که لی ناو گردان ریکه وت. شاخه وان پیاویکی لیته اتوی ده ستره نگین بو، له بهر ئه وه ی کریکاری کرد بو، سهری له بینا کردن ده رده چوو، ههروهک چۆن رهزه وانیک ی باشیش بو، ئاواش وه ستایه کی کارامه بو.

کاتیک گه یشته ئه و شوینه ی رۆژی پیشوو ده ستنیشانی کرد بو، زور دلی به شوینه که خوش بو، له دامینییه وه کانی و ئاو، له و لاوه رهز و باخ، ئیتر شوینی لی ره خوشتری ده ست ناکه ویت.

به خاکه نازه که ی نه خشه یه کی کیشا و به پاچه که ی که وته زه ویهه لگه ندن بو بناغه ی خانوه خنجیله که ی که ده یه ویت دروستی بکات، تا نیوه رۆیه کی درهنگ پاچکاری کرد، ئینجا ویستی که میک بعه ویته وه، چوو به لای تویش به ره که یه وه که سهر گول بو ی پیچا بو وه، کردیه وه و دهستی به خواردنی نوردوه نان به ته ره پیازه وه کرد.

ئەو مەتارەيەشى كە لە كانىيەكەى پىر كىرەبوو، لەو ئاوە سارده سازگارەى نا بە سەريەوہ تا تىنووئەى شكا، بۆ تاويك سەرخەوى شكاند و ئىنجا كەوتەوہ پاچكارى و بەردەهەلگەندن لە زەوييەكە، لە دلى خۆيدا گوتى: "با هيچ نەبيت نەخشي بناغەكەى تەواو بكەم، ئىنجا داواى يارمەتى لە خزمان و هاوڕييان و خەلكى ئاوايى دەكەم". شاخەوان دلى بە كارەكەى خۆش بوو، پۆژ خەريك بوو لە دەم ئاسۆوہ ئاوا دەبوو، ئەم ھەر لە پاچكاريدا بوو، لە پىر نووكى پاچەكەى دا لە بەردىكى گەورە، زۆر خەريكى بوو نەشكا، ئىنجا بە پاچ و بە خاكەناز كەوتە ھەلگەندنى دەورى بەردەكە تا واى لى ھات بە خاكەنازەكەى بيجوولئىت و دوورى بخاتەوہ، كاتىك سەيرىكى ژير بەردەكەى كرد، چالئىكى گەورەى بەرچاو كەوت.

لە ژير شوينى بەردە گەورەكە ھەندىك تەنەكەى ژەنگاويى كۆن و شتىكى كەمىك دريژى خۆلاويى رزيوى كۆنى بينى، دەستى بۆ بردن و ئەوانيشى ھەلگەند و ھەلئيدانە لای بەردە زلەكەى كە بە سەريانەوہ بوو.

شاخەوان ھەر ئەو ھەندەى شتە ژەنگاوى و قوراوييە كۆنەكانى ھەلئايە سەر بەردەكە، لە پىر گرمەيەك ھات و تىشقەيەك ئاگر ھاتە دەرووہ و بوو بە يەك چەردوووكەل و دووكەل پولى خوارد، شاخەوان سىر بوو لە ترساندا و گوتى: "خوايە بە قوربانىم، ئەمە چى بوو!" پشتى نا بە بەردىكى زلەوہ لە ترساندا.

لە پىر لە ناو ئەو چەردوووكەلەدا ديويكى زەبەلاحى دريژ بە سەر و ريشەوہ لە ناو دووكەلەكەدا لوولى خوارد و ھاتە نزيكى، ھەردوو دەستى بۆ شاخەوان كىردەوہ و گوتى: "ئەمىر بكە بفرموو،

هه‌رچییه‌کت ده‌وێت له‌م دونیایه‌دا من به‌ چاوتر و کاندنێک بو‌ت
جییه‌جی ده‌که‌م، من ئیتر به‌نده‌ و خزمه‌تکاری تۆم."

شاخه‌وان په‌نگی زه‌رد بوو، زمانی ئیشی نه‌کرد، لێوی سپی و
وشک و په‌ق بوو، ده‌ست و ئەژنۆی ده‌له‌رزی و نه‌یتوانی له‌ ترساندا
هه‌ناسه‌ش بدات، دیوه‌ گه‌وره‌که‌ دیسان لێی هاته‌ پێشه‌وه‌ و گوتی:
"قوربان بزانه‌م وه‌لامم ناده‌یته‌وه‌، ئەوه‌ من چیت پی ده‌لێم؟ ده‌ی
فه‌رموو وه‌لام بده‌ره‌وه‌".

شاخه‌وان زۆری له‌ خۆی کرد به‌لکو بتوانیت قسه‌یه‌ک بکات...
ده‌می جوولانده‌وه‌ گوتی: "تۆ کییت؟ تۆ چیت؟ من زۆر ده‌ترسم."

دیوه‌ گه‌وره‌که‌ به‌ ده‌نگیکێ گه‌وره‌ی وه‌ک خۆی پێکه‌نیی و گوتی:
"مه‌ترسه‌ من ئیتر هه‌تا ماویت خزمه‌تکاری تۆم، من له‌ سه‌دان ساله‌وه‌
له‌ ناو ئەم قتوووه‌ شووشه‌ به‌ردینه‌دا دیل و چه‌پس بووم و ئیستا تۆ
منت ئازاد کرد، من ئیتر به‌نده‌ی تۆم، من کاتی خۆی به‌نده‌ی که‌سیکی
دل‌په‌ق بووم، زۆری ئەزیه‌تی ده‌دام. پوژیک زیندانی کردم له‌ ناو ئەم
شووشه‌ به‌ردینه‌دا و سه‌ره‌که‌ی داخست و منی فری دایه‌ ناو ئاو و
لافاه‌وه‌، ئیتر دیاره‌ لافاو و قور و توفان منیان هه‌لدابوووه‌ ئەم ژیر
شاخ و گرد و به‌ردانه‌، وا ئەم‌پو تۆ منت رزگار کرد که‌ شووشه‌ و
شته‌ کۆنه‌کانته‌ هه‌لدا و فریته‌ دان، شووشه‌ به‌ردینه‌که‌م به‌ر ئەم
به‌رده‌ زله‌ که‌وت و شکا و منی لێ رزگار بووم، ئیستا تۆ هه‌ر
ئهم‌ریک بکه‌یت من ئیتر به‌نده‌ و خزمه‌تکاری تۆم، ده‌ی قسه‌ بکه‌ و
ئیتر مه‌ترسه‌، چاوه‌پێی فه‌رمانتم.

به‌ده‌م ئەو قسانه‌وه‌ دیوه‌که‌ ده‌ستی دایه‌ په‌نجه‌ی خۆی و
ئه‌نگوستیله‌یه‌کی ئالتوونی سپی لێ ده‌ره‌ینا و دایه‌ ده‌ست شاخه‌وان
و گوتی مه‌ترسه‌ بیگره‌ و بیکه‌ره‌ ده‌ستت.

شاخه‌وان که هیشتا هر چه په سابوو، زور ترسا، چونکه دیوه‌که زور لئی هاته پیشه‌وه، ناچار ئه‌نگوستیله‌که‌ی لئ وهرگرت و به ده‌میکی تیکه‌لوپیکه‌له‌وه گوتی: "سوپاس"، دیوه قیراندی و گوتی: "بیکه‌ره ده‌ستت ده‌ی"، شاخه‌وان به ده‌ستیکی ته‌زیوی له‌رزوکه‌وه ئه‌نگوستیله‌که‌ی کرده په‌نجه‌ی.

دیوه‌که گوتی: "ده‌ی ئیستا چیت ده‌ویت له‌م دنیا‌یه‌دا تو هه‌ر ئه‌نگوستیله‌که‌ت بسورینه‌وه له‌ په‌نجه‌تدا و بلئی و داوا بکه‌".

شاخه‌وان که هیشتا هر ترسی پیوه دیار بوو، هیشتا به‌ری نه‌دابوو، سه‌یریکی دیوه‌که‌ی کرد و گوتی: "ئاخر چی بلیم؟ تو چی ده‌لیت تیناگه‌م، نازانم... چه‌په‌ساوم! ترساوم!" دیوه‌که گوتی: "ده تو ئه‌نگوستیله‌که بسورینه‌وه و شتیک بلئی.

شاخه‌وان ده‌ستی برد به ترسه‌وه ئه‌نگوستیله‌که‌ی به ئه‌سپایی جوولانده‌وه، دیوه‌که له‌ به‌رده‌میدا هه‌لبه‌زی و گوتی: "چی ئه‌مر ده‌که‌یت بفه‌رموو".

شاخه‌وان ده‌می تیکه‌لوپیکه‌ل بوو، نه‌یده‌زانی چی بلیت، له‌ کوتاییدا له‌ دلئی خویدا گوتی: "با شتیک هه‌ر بلیم، بزانه‌م چیم لئ دیت"، شاخه‌وان لئوی جوولانده‌وه و گوتی: ده‌مه‌ویت له‌م جینگه‌یه خانوویه‌کی بچووکم هه‌بیئت، دیوه‌که سه‌ری بو نزم کرد و گوتی: "ئه‌مر ده‌فه‌رموویت" هه‌ردوو ده‌سته زله پانه‌کانی به‌یه‌کدا دا و گوتی: "ئه‌ها ده‌ی زوو؟!"

شاخه‌وان چاوی زه‌ق بووبوو، زمانی لال بووبوو، دیسان له‌شی هاته له‌رزین که بینیی به‌ دوو ده‌ست دیوه‌که هه‌ر ده‌سته‌جی خانوویه‌کی زور جوانی خنجیله‌ی چه‌ند ژووری و هه‌وشه و هه‌مام

و سەرشۆرک و تەوالییت و جیی دەستشتن و نوین و کەلوپەلی جوان و چیشتخانەیی جوان بە ئاگردانەوه، لەو شوینەیی دانا.

شاخەوان خەریک بوو ببووریتەوه لە خۆشیدا، لە ترساندا بە سەرسوورمان و شپرزەبیەکی ئیجگار زۆرەوه گوتی: "زۆر سوپاست دەکەم، بەلام من چۆن بویرم لەبەر خەلک بچمە ناو ئەم خانووەوه، خەلک و کەسوکارم و هاوڕیکانم نالین چۆن ئەمە دروست کرد و لە کویت بوو؟"

دیوێکە گوتی: "گوئ مەدرە کەس، بلی خوا بوئی ناردم و کەس من نابینیت کە بانگم دەکەیت لە خۆت زیاتر، بەلام ئەنگوستیلەکەشت دەبیت نەدەیتە دەست هیچ کەس، دەبیت ئاگات لینی بیت". دیسان شاخەوان سوپاسی دیوێکەیی کرد. دیوێکە زۆر قسەیی دەکرد کە زۆریان لە وریئە دەچوون، وریئەیی نەخۆش، تاویک کە نەخۆش تایی لئ دیت و وریئە دەکات و بە منگی قسە دەکات، بی ئەوهی ئاگای لە خۆی بیت کە چی دەلیت.

دیوێکە سەری بۆ شاخەوان دانهواند و گوتی: "تۆ سوپاسم دەکەیت؟ من هەتاوەکو ماوم و کوری کورت ماوه هەر خزمەتکاری تۆم، تۆ نازانیت چەندت خزمەت کردم، من ئەمە چەندەها سالە لە ناو ئەو شووشە بەردینە قوراویبەدا دیل و زیندان و حەپسم، تۆ ئیستا ئازادت کردم، رزگارت کردم، هاتمە سەر ئەم دنیا خۆشە، پڕ سیبەکانم هەوای پاک هەلدەمژم، ئیستا تۆ سوپاسی من دەکەیت بۆ ئەم خانووە بچکۆلەیه؟! ئەمە چییە؟ تۆ بزانه قەسری چۆنت بۆ دروست دەکەم، تۆ ئازادیت بە من بەخشیوه، نرخێ ئازادی هەرگیز تەواو نابیت".

شاخه وان هەر ده تگوت خه و ده بښت و بر وای به چاو و گوئی
خوی نه ده کرد، جاری وا هه بوو نو قورچیکي قایمی له قول و قاچی
خوی ده گرت و ده یگوت بز انم ئه مه ی ئیستا له بهر چاومه راسته یان
خه وه.

دو نیا به ته وای تاریک بو و بوو. شاخه وان چه په سا بوو نه یده زانی
بر واته وه و بچیت چی به مال و منداله کانی بلیت، ئایا بچیت ئیستا
بیان هیئت؟ یان بروات جاری ئه مشه و قسه نه کات؟
دیوه که له خه یالیدا گوتی: "قوربان تو ئیستا چی ده که یت؟ بو
ناچیته وه ناو ماله که ته وه، ئه مر بکه یت ئیستا کیت بویت ده یان هیتمه
ئیره".

شاخه وان ئیتر بر وای پی کرد و گوتی: "باشه من ئیستا چو
منداله کانم بیتم؟ ئیستا ئاخو چو پیان بلیم، هه روه ها پیایو یکی
ناحه زم هه یه زوری رق لیتمه ناوی گوروونه و هه ر له خو شیی هه
خوی کردو وه به کوخا، ئیستا بز انیت ره نگه ئه م خانو وه شم
بسوتینیت وه کو ئه وه ی ترم.

هه ر خوا خوی ده زانیت چیم به سه ر ده هیئت، زور له وه تر ساوم،
ده زانم هه مو خه لکی دیه که پیان خو شه که من بکه ومه خو شیی هه،
چونکه ده زانن ئه وانم خو ش ده ویت، ئه وانیش ده خه مه خو شیی هه،
به لام کوخا گوروون زور رقی لیتمه و خو شیی منی ناویت".

دیوه که گوتی: "داخم ناچیت ده توانم هه مو کاریکت بو بکه م و
بتخه مه کوشکیکی له ئالتوون دروستکراو، ئه وه نده ده وله مه ندت بکه م
هه رچییه ک ده خوازیت له م دنیا یه دا بو ت دروست بکه م، ته نها ناتوانم
خه لکت بو بکوژم یان خه لک ئه زیه ت بده م، ده توانم دوور یان بکه مه وه
لیت، ده توانم بتپاریزم و نه یه لم هه رگیز که سیک بتوانیت هیچت لی

بکات، چ له خۆت و چ له مال و مندالت، به لام توانای ئه وه م نیه
خه لک له ناو به رم."

شاخه وان به ترس و شپرزهبیه وه گوتی: "نه خیر منیش نامه ویت
کهس بکوژیت، من رقم له ناوی کوشتنه، پر به دل هه ز له ناشتی
ده کهم، هه موو که سیکم خوش ده ویت، به لام به ته نها هه ر ئه و پیاوه
رقی لیمه و باوکمی کوشت و ماله که شمی سوتاند و نه یده هیشته هیچ
خیریک ببینم". دێوه که گوتی:

- ئافه رین، ده ستت خو شییته که هه ز له کوشتن و ئه زیه تدانی
خه لک ناکه یته و هه ز له ناشتی ده که یته، به لام ئه و پیاوه هه دی
باوکی چیه بتوانیت جاریکی تر ماله که ته بسوتینیت؟ چۆن ده هیلم؟
دلنیا به له وه، ئه ی من پاسه وانته نیم؟ مه گه ر ئیتر هه ر له خوا
بترسیت ئه وه خوا له هه موو کهس و له هه موو هیژیک گه وره تره.

- زۆر سوپاست ده کهم، پشت به خوا و تو ئیتر له کهس
ناترسم، ئیتر وا باشه برۆم بۆ لای منداله کانم تا وه کو بیانیه نمه ئیره.

- باشه ئیستا منداله کانت له کوین؟

- له مالی خه زوورمن، مالی کاکه سوور، چونکه ئیستا مالمان
نییه.

- وا چاکه هه ر ئیستا منداله کانت بینمه لات، له گه ل کی تر که
ده ته ویت بیانیه نیم؟

- نا، وا بزانه منداله کانم لیت ده ترسن و رنجه هه ندیکیان
زراویان بتوقیت ئه گه ر بتبینن، با خو م بچم ورده ورده تیان بگه یه نم.

- چۆن ده ترسن له من؟ خو ئه وان من نابینن، ته نها تو من
ده ببینیت، تو ی خاوه ن ئه نگوستیله که.

- نا قەيناكە ئەمشەو با من بېرۇم و بەيانى دەيانھېنم بۆ مالەكەمان.

- باشە خەمت نەبىت، ھىچ كەس ناتوانىت ھەر نىزىكى خانوۋەكەشت بكەوئىتەو، ئەگەر ھەز دەكەيت با جارى دەرگا دابخەين و بېرۇين.

- زۆر باشە با بېرۇين.
- (بە شلەژاۋى و ترس و بىرکردنەوۋە) ئىستا ھەموو سەريان سوڧ دەمىنىت لەم كارە، نازانم چىيان پى بلىم و چۇنيان تىيگەيەنم.

- خەمت نەبىت تو ھەر بلى خوا بۆى ناردم، (باوئىشكىكى دا) وا ديارە ماندووم و خەوم دىت، ئىتر دەمەوئىت بتگەيەنمە لاي مندالەكانت و منىش بېرۇم كەمىك پشوو بدەم.

ئىنجا سەيرىكى شاخەوانى كرد و بە پرويەكى خۇشەو ھەردوو دەستى بۆ كردهو و گوتى:

- ئەك مالت ئاوا بىت و خوا تەمەنت درىژ بكات وەك منت لە كۆيلەيى رزگار كرد.

دېۋەكە سەيرىكى دەوروبەرى خۆى كرد، ئەگەرچى شەو تارىك بو، بەلام چاۋى ئەو وەكو گلۇپى كارەبا وا بو، ھەموو ئەو ناۋەى دەبىنى، شەو بوايە يان رۆژ، بۆيە گوتى: "واى دنيا چەند خۇشە و چەند گۇراۋە، زەمان و كاتى من چەند سەد سالەو ە و پىش دنيا وا نەبو، ديارە ھەموو شتىك ئىستا گۇراۋە، ئەگەرچى ئەوساش دنيا ھەر خۇش بو، ھەموو شتىك زۆر سروشتى و بىدەستكارى بو، بەلام رەنگە ئىستا وا نەمايىت.

شاخه‌وان گوتی: "دیاره ژیان زۆر گۆراوه له چاوه‌وه کاته‌ی تۆ باسی ده‌که‌یت، به‌لام ئه‌وه‌تا دیهاتی بچووکى وه‌کو دینه‌که‌ی ئیمه‌ ئه‌وه‌نده نه‌گۆراوه، به‌لام ولاتانی پیشکه‌وتوو و شاره‌گه‌وره‌کان زۆر گۆراون. شاخه‌وان ده‌ستی برد ئه‌نگوستیله‌که‌ی سوپانده‌وه له ناو په‌نجه‌یدا، دیوه‌که‌هه‌رپه‌ی، سه‌ری بۆ نزم کرده‌وه و گوتی: "فه‌رموو چیت ده‌ویت؟ شاخه‌وان به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گومان‌اوییه‌وه گوتی: "بمگه‌یه‌نه‌ره‌ لای من‌داله‌کانم."

دیوه‌که‌هه‌رپه‌ی ده‌ستی دایه‌وه به‌ یه‌ککا و گوتی: "ئه‌م ده‌که‌یت به‌سه‌ر سه‌ر." هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی شاخه‌وان گه‌یشه‌ مالى خه‌زوو‌ری له‌ ناو من‌داله‌کانی و لای ژنه‌که‌ی. ژنه‌که‌ی و من‌داله‌کانی و خه‌زوو‌ری لێ‌ی کۆمه‌ل بوون و گوتیان: "ئه‌وه‌ تۆ له‌ کوی بوویت؟ بۆ وا دره‌نگت پێ‌ چوو؟ نه‌مانزانی چیت به‌سه‌ر هات و له‌ کوی بوویت؟ زۆر که‌وتینه‌ مه‌راقه‌وه‌ بۆت، ترساین تووشی شتیک بووبوویت؟" ژنه‌که‌ی به‌ په‌رۆشه‌وه‌ لێ‌ی هاته‌ پیشه‌وه‌ و گوتی: "به‌راست بۆ وا ره‌نگت زه‌رد و تیک چوو، له‌ نه‌خۆش ده‌چیت، چیه‌ خۆ شتی خراپ رووی نه‌داوه؟" شاخه‌وان به‌ دلێکی خۆشه‌وه‌ گوتی: هه‌یچ نییه‌ هه‌ندیک دوور پۆشتوم و مالم په‌یداکرد، به‌یانی زوو ده‌رۆین به‌لام ئیستا ماندووم، به‌س پرسیارم لێ‌که‌ن باجاری نانبخۆین، هه‌مووتان وه‌رن، مالى خه‌زوریشی بانگکرد و گوتی جارێ‌ برۆن ده‌ستوپلتان بشۆن تاوه‌کو نان بخۆن، نار دووم و نانمان بۆ بیت.

هه‌موو سه‌ریان سوپما، من‌داله‌کانی تینئالان و گوتیان ئه‌ری وه‌للا بابه‌ گیان زۆرمان برسێیه‌، شاخه‌وان دووباره‌ پێ‌ی گوتن هه‌موو برۆن ده‌ست و پل بشۆن، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو به‌ دزیی ئه‌وانه‌وه‌ به‌ دیوه‌که‌هه‌رپه‌ی نان به‌یتیت.

ئەنگوستیلەى سوراندەوہ و بە ئەسپایی گوتى نانمان بۆ بەھینە، بەلام زۆرىن زۆر بەھینە، دىوہکە سەرى بۆ دانەواند و گوتى: "ھەر ئىستا" چەپلەيەكى لى دا و ھەر دەستبەجى سفرە حازر بوو لە دەیان جۆرى خواردنى خۆش، برنج وم ريشک و قەزاتمە و بامى و ياپراخ و گوشتى مەر و کەباب و شير و ھەمەجۆرى ميوہ.

تا لە دەستشتن گەراندەوہ سفرا داخرايوو، خواردەمەنى ريز کرابوو، کاتیک ھاتن ھەموو چاويان زەق بووہوہ و شلەژان، بوو بە غەلبەغەلب و بە يەکدا دەھاتن "ماشەللا ماشەللا ئەى بە قوربانى خوا بين، ئەمە چۆن ئەم ھەموو خواردنە ھات، ئەوان ئەوہندە ھەژار بوون تەنانەت نەياندەزانى ھەندیک لەو خواردنە چين و چۆن ئامادە دەکرىن.

شاخەوان فەرموو فەرمووى بۆ خەزوورى و زاواکەى و خيزانەکەى کرد، ھەروہا ژن و مندالەکانى بانگ کرد و پىي گوتن ئەمە بە ھەر يەکە خوا داويەتى، ئىتر دەبیت سەريان لە کارى وا سوور نەمىنیت، چونکە خوا خۆى بۆى ناردووين، خوا داويى لیتان زوویر دەبیت، نابیت کەس لە ئىشى خوا بدويت، ھەموويان سەلاواتيان دا و دانىشتن لە دەورى سفرەکە، قۆليان ھەلمالى کە زۆريان لەوہوبەر خەرىكى نووستن بوون، چونکە شەو درەنگ بوو.

ھەرچۆنیک بوو ھاتن دانىشتن و دەستيان کرد بە نانخواردن و پارووتیگاندن، ھەر سوپاسى خويان دەکرد. مندالەکانى شاخەوان شیت بووبوون لە خۆشياندا.

شاخەوان گوتى: "سوپاس بۆ خواى گەورە نانەکە ئەوہندە زۆرە دەتوانين بیدەين بە دراوسىکانيش، ئىوہ جارئ تير بخۆن، خەمى ئەوہتان نەبیت سبەينى خزمانيش بانگ دەکەين."

له سهر نانخواردن چه په سا بوون، سه يری په کترييان ده کرد به بی
 نه وهی ئیتر پرسيار بکن، چونکه شاخه وان پنی گوتبوون نابیت هیچ
 بلین، به لام هرچونیک بوو زور له سهر سفره که به بی قسه دانیشن،
 جار به جار جگه له سوپاسی خوا، که س گوی له هیچی تر نه ده بوو.
 نان هه لگیرا و سهری داپوشرا. ئیتر هر که سه چوو له شوینیک
 پالکوت، ماله که خوی ته نها دوو ژووری بچوک و هه یوانیک بوو،
 کاکه سوور و خیزانی و و جه هر و خاور و منداله کانیاں وه کو
 یاپراخ به سهر په کدا که وتبوون، منداله کانیش هه موو له و ژووردها تیک
 ترنجابوون، ژوورده کی تریشی دابوو به شاخه وان و خویان و
 منداله کانیاں له و ژووردها بوون.

هرچونیک بوو هه ندیک مات بوون، به دهم خه یالی خو شه وه نه
 هه موو خیر و به ره که ته ی به سهر شاخه واندا پزابوو، نه وه نده
 سه ریان سوور مابوو، نه وه نده که وتبوونه گو ماوی خه یال و
 بیرکرنه وه وه، هر نه وه نده یان زانی له دهره وه دنگی که له شیر هات،
 دوی به یینکی که میش دنگی چوله که هات و به ره به ره دنیا پووناک
 بووه وه و مه لای مزگه وت بانگی به یانینی دا.

شاخه وان هه ستا و نویژه کانی کرده، له خوا پاراپه وه و سوپاسی
 کرد بو نه م خیر و نیعمه ته ی که به سه ریدا باراندی.
 دوی به رچایی هه ستا و منداله کانی کو کرده وه و شوینی په ک
 که وتن بو ماله تازه که یان، نه گهرچی دووریش بوو، به لام نه یویست له
 به رچاوی خه لک دیوه که بانگ بکات تاوه کو بیگه یه نیته لای
 خانوه که یان .

گه یشتنه خانوه که، هر له دووره وه سه رگولی ژنی خه ریک بوو
 ببووریته وه له خو شییاندا و گوتی: "نه مه خانووی ئیمه په؟" شاخه وان

دهستی نایه سه‌رده‌می و گوتی: "وه‌کو گوتم بی قسه بچنه ژوروه‌وه و هیچ مه‌لین".

له ژوروه‌وه منډال و گه‌وره‌هه‌په‌سا بوون، هه‌ر ده‌سیان ده‌دا له دیوار و که‌لوپه‌له‌کان، چوونه ناو ژوروه‌کان و هه‌مام و سه‌رشۆرک، له هه‌مووشی خۆشتر دیوه‌که کانیه ئاویشی گه‌یانه‌هه‌وشه‌که‌یان و جوگه‌له‌یه‌کی بچووکی لی دروست کرد که ده‌چووه ناو گول و باخه‌کانیه‌وه.

لای ئیواره‌یه‌کیک له کوپه‌هه‌وسنه‌کانی شاخه‌وان هاته‌هه‌پیشه‌وه له باوکی و گوتی: "بابه‌گیان دیسان ئه‌و نانه خۆشه‌مان بۆ ده‌هینیت؟" شاخه‌وان گوتی: "نا، چونکه چیشته‌خانه‌ی چاکمان هه‌یه و هه‌موو جووره‌زه‌خیره و پۆن و برنجیکی تیدایه، هیلکه‌ی زۆر، مریشکی زۆر... ده‌بیت دایکتان و خوشکه‌کانتان نانتان بۆ دروست بکه‌ن".

سه‌رگولی ژنی شاخه‌وان هه‌لیدایه و گوتی: "ده‌با ئه‌مپۆش بۆمان بهینن، به‌خوا ئاگامان له‌خۆمان نییه و هه‌موومان په‌شۆکاوین، من له‌خۆشیاندا نازانم چی بکه‌م، ئینجا چۆن ده‌توانم برۆم چیشته‌لی بنیم؟"

شاخه‌وان گوتی: "قاینکه‌راست ده‌که‌یت هه‌موو جارێ هه‌په‌ساون و هۆشتان لای خۆتان نییه، ئیستا وا ده‌که‌م نانتان بۆ بهینن، ئه‌مپۆش قه‌یناکه‌چونکه‌ده‌زانم حالته‌تان چیه"، شاخه‌وان ئه‌نگوستیله‌که‌ی سوپنده‌وه له‌ناو په‌نجه‌یدا، دیوه‌که‌هه‌لبه‌زییه‌وه له‌به‌رده‌میدا و گوتی: "ئه‌مر به‌رموو قوربان، دیوه‌که‌هه‌ندیک لێ هاته‌هه‌پیشه‌وه و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه به‌شاخه‌وانی گوت: "قوربان ئه‌وه‌بۆ له‌شه‌ویوه بانگت نه‌کردووم، به‌خوا زۆرم بیر ده‌کردیت".

شاخه‌وانیش پیکه‌نیی و گوتی: "به خوا منیش بیرم ده‌کردیت، زور سه‌یره به و چهند سه‌عاته‌ی که پیکه‌وه بووین زور چوویته دلمه‌وه و ناتوانم لیت جیا بجمه‌وه، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئەم هه‌موو خیر و بی‌ره."

دیوه‌که گوتی: "قوربان هه‌روه‌ها منیش خراپتر بووم، که‌س من نابینیت، خو من هه‌ر به دیارته‌وه‌م، شه‌ویش له ماله‌که له‌و لای تو و منداله‌کانه‌وه جییه‌کم بو خو‌م په‌یدا کردبوو، پالکه‌وتبووم و هه‌ر زوو بو خو‌م نووستم، به‌یانیش له‌گه‌لتان بووم تاوه‌کو ئیره."

دیوه‌که چاوی بریه شاخه‌وان که پیاویکی زور ریکوپیک و سه‌ر و قیافه‌ت جوان و پاکوته‌میز بوو، گوتی: "به خوا تو ئەوه‌نده پیاویکی باشیت ئیتر مه‌گر مردن من له تو جیا بکاته‌وه" پاشان سه‌ری بو دانه‌واند و گوتی: "باشه ئیستا چی ده‌فه‌رموون؟"

شاخه‌وان گوتی: وه‌للا هه‌ندی‌ک نانمان ده‌ویت منداله‌کان برسییانه، هه‌په‌ساون، نازانن چون له‌م خانووه‌ خو‌شه‌ جوانه‌ نان و چیش‌ت حازر و ئاماده‌ بکه‌ن بو‌ خو‌یان."

دیوه‌که سه‌ری بو دانه‌واند و گوتی: "ئه‌مر ده‌فه‌رموویت گه‌وره‌م". هه‌ردوو ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی: "ئاده‌ی زوو بکه"، هه‌ر ئەوه‌نده‌یان زانی له‌ ژوره‌که‌ سفره‌ دامه‌زرا و به‌چه‌نده‌ها جو‌ر خواردنی خو‌شه‌وه، یه‌که‌م جاره‌ هه‌نگوین و دوشاو و چایی و سه‌ماوه‌ر و پیاله‌ و شه‌ربه‌ت و میوه‌ و ئەو شتانه‌شی له‌سه‌ر بی‌ت.

دیسان مندال و گه‌وره‌ ده‌وره‌یان لی دا و که‌وتنه‌ نانخواردن و شه‌ربه‌تخواردنه‌وه، له‌ ناو دێیه‌که‌دا ده‌نگ بلاو بووه‌وه، ئەم به‌وی گوت: "کورپه‌ ده‌زانیت چی قه‌وماوه؟ ئەمشه‌و ده‌لین شاخه‌وان بووه‌ به‌ جادوو‌گر و سحر‌باز، به‌ سه‌عاتیک خانوویه‌ک، نه‌خیر کوشکیکی بو‌ خو‌ی دروست کردوووه‌ و هه‌مه‌جو‌ر که‌لوپه‌لی تی‌خستوووه، برۆن

سەيرى سفرە و نانى بکەن، برۆن سەيرى جلى جوانى خۆى و مندالەکانى بکەن".

ئىتر قسە کەوتە ئاوايىەو، زۆرىشيان دەيانگوت: "يا رەبى پىرۆزى بىت، ئەوئەندە پىاوى چاک و راست و بىقىل و درۆيە، خوا خۆشى ويست و واى بۇ کرد" خەلکى دىيەکە زۆر دلان خۆش بوو، چونکە شاخەوانيان خۆش دەويست هەرچەندە هەندىکيش هەبوون هەسوودى و بەغيليان پى دەبرد.

کويخا گوروون ئەو رۆژانە چووبوو بۇ شارىكى گەورەى ئەو دەوروبەرە بۇ بازرگانى و شتکرىن، چونکە ئەوئەندە دزىى دەکرد و خەلکى تالان دەکرد و رىگەى بە خەلک دەگرت و پروتى دەکردنەو، بووبوو بە دەولەمەندىكى زۆر گەورە، بەرە بەرە زۆرىى زەويوزارى دىيەکەى لە خاوەن مولکەکان کرىبوو.

کاتىک کە گەرايەو سەيرى کرد دىيەکە شلەژاوه و خەلک بە کۆمەل کۆمەل راوہستان و دەلئت شايى و زەماوئەندە، کويخا گوروون لە پاسەوانەکانى پرسى و گوتى: ئەمە چىيە؟ چى قەوماوہ؟ برۆن بزائن شايى کىيە؟ کى ژنى هيتاوه؟

کويخا گوروون خۆى چوار ژنى هەبوو، پاسەوانەکانى بە دىيەکەدا بلاو کردەوہ بۇ ئەوہى بزائن ئەم شاييە چىيە و چى قەوماوہ؟ بۆچى هەموو خەلکى ئاوا لە کۆلان و لە رىگە و باندا راوہستان؟

ئەوان کە هەندىک ئاشنای خويان هەبوو، باسى شاخەوانيان بۇ گىرپانەوہ کە چىى کردووہ و چىى لى هاتووہ، پاسەوانەکان بە پەلە رايان کرد بۇ لاي کويخا گوروون و کيشايان بە سەرى خوياندا و گوتيان: "ئىنجا باسى چىت بۇ بکەين؟ دەلئىن شاخەوان بووہ بە جادووگەر و بە دوو سەعات قەسرى بۇ خۆى دروست کردووہ و

لهویشهوه نان و گوشت و کهباب و برنج و پلاو بهسه ر خه لکی
دئییه که دا دابهش دهکات.

کوئخا گوروون سر بوو، قیراندی وهکو شیت و گوتی: "ئه مه چ
قسه یه که! ئه مه چ بیناموسیک ئه و قسه یه ی کوردووه؟ ئه وه
ویستوو یانه تووره تان بکن، چۆن شتی وا دهقه ومیت؟ سیحری چی
و جادوو گهری چی؟

پاسه وانه کان گوتیان: "قوربان درۆی چی! خۆمان چووین و له
دوو ره وه خانووه که یمان بینی، له شاریش خانووی وا جوانی لی نییه،
کانییه ئاو و جوگه له شی تیدایه، دهوری ماله که ی هه موو باخ و گول و
گولزاره، به سه دان مه ر و بز و مریشک و مانگاش له دهوری مالی
ده له وه پرن و هه مووی ژوور و ئاخو پریشیان بو دروست کراوه، برۆ
بزانه چه ند و لاه و ئه سپی جوان له و دهو روبه ره ی مالی هه یه.

گوروون مشتیک کیشا به ناوچه وانی خۆیدا و گوتی: "باشه
خانووه که ی له کوئ دروست کوردووه؟" پاسه وانه کان گوتیان: "له سه ر
که ل، ئه و شوینه ی که له گورگ و ریوی و ورچ زیاتری لی نه بوو."
گوروون وه ک شیتی لی هات و گوتی: "ده ی با خۆم برۆم ببینم. با
بچم بو لای و بلیم هاتووم پیرو زباییت لی بکه م، پاسه وانه کان
نه یانویرا پیی بلین ئاخ تۆ مانگیک له وه و پیش ماله که ییت سوتاند و
هه ر تۆش بوویت باوکیت کوشت، ئیستا چۆن و به چ روویه که وه
ده چیت بو لای؟

گوروون که خه ریک بوو شه ق به رییت که وته ری به ره و
خانووه که ی شاخه وان. له دئییه که سواری و لاه بوو، چونکه ماله که ی
شاخه وان دوور بوو. له گه ل پاسه وانه کانیدا گه یشتنه کۆشکه که، له
ده رگیان دا و کوریکی شاخه وان ده رکی کرده وه و گوتی کییه؟

کویخا گوروون گوتی ئیمهین، به باوکت بلی کویخا هاتوه پیرۆزباییت لی بکات، کورپهکەش به راکردن گه‌رایه‌وه و به باوکی گوت، باوکیشی به په‌له‌چووه دهره‌وه و گوتی فەرموون فەرموون به خیر بین، به‌لام له دڵدا زانیی که ئەمه هاتوه سهیری خانووه‌که‌ی بکات و ده‌یه‌وێت به‌لایه‌کی به‌سه‌ر بهینیت، شاخه‌وان گورج دیوه‌که‌ی بیر که‌وته‌وه و له دلی خۆیدا گوتی دیوه‌ی من خۆش بیت به‌خوا چاوی دهرده‌هینیت ئەگەر شتیکی خراپم لی بکات.

شاخه‌وان پیشیان که‌وت و بو ژووری دانستی بردن که هه‌مووی پر فەرشێ چاک بوو، به دۆشه‌ک و سه‌رین و سه‌ردۆشه‌کی جوان رازابوونه‌وه، ماله‌که‌ی شاخه‌وان ئەوه‌نده‌گه‌وره و جوان پر فەرش و قالی بوو، که مالی کویخا به‌وه‌موو پاره و دزی و ده‌ستبرین و تالانه‌وه نه‌ده‌گه‌یشه‌ته‌ه‌والیتی مالی شاخه‌وان، شاخه‌وان بانگی منداله‌کانی کرد و گوتی: "ده‌ی مندال چایی و شیرینی بهینن، ده‌ی میوه و شتی خۆش بهینن بو کویخای کۆنه دراوسیمان". کویخا گوروون خه‌ریک بوو لیک بیته‌وه، ده‌تگوت خه‌و ده‌بینیت، دووسێ جار له‌سه‌ریه‌ک به شاخه‌وانی گوت: "پیرۆز بیت ئەمه ئەم خانووه جوانه‌ت له کوی بوو؟ چۆن وا زوو بو‌ت دامه‌زرا و ئەم که‌لوپه‌له‌چاکه نایابه‌ت چۆن ده‌ست که‌وت؟

شاخه‌وان وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: ئیتر خوا گه‌وره‌یه، خوا که‌سی بیکه‌سانه، ئەو بو‌ی نارووم، ئەو روژه‌ی تو ماله‌که‌ت سوتاندین و خیزان و منداله‌کامنت خسته‌کۆلان و خوا په‌رحمی کرد که ئەوانیش نه‌سوتان و منیش هاتم هه‌ولم دا و خانووه‌که‌م په‌یدا کرد، خوا بو‌ی ناردم.

کوئخا گورون ویستی به درۆ خۆی بکات به پیاوچاک و دەستی
کیشا به ناوچهوانی خۆیدا و گوتی: "من خانووهکه م سوتاند؟ من
مندالی تۆم خسته کولانان؟ کوره عه یبه وا به من مه لئ، ئیمه
دراوسی کۆنین، من چۆن وا له تۆ ده که م؟! من هاتم دلم خۆشه و
ده مه ویت پیرۆزباییت لی بکه م و بزانه چۆنت توانی ئەمه په یدا
بکه ی ت؟"

شاخه وان گوتی سوپاست ده که م که هاتوویت پیرۆزباییم لی
ده که ی ت، به لام له راستیدا من تۆ بناسم هاتوویت بزانی ت ئەمه م له کو ی
بووه؟ شاخه وان له سه ر قسه که ی رۆیشت و گوتی: "هه رچۆنیک بی ت
تۆ ئیستا میوانی منیت و نابیت مرو ف میوانی خۆی نار ه حه ت بکات،
قه یناکه هه رچییه کت لی کردووم مادام ئیستا هاتوویت بۆ لام، من لی ت
ده بوورم و له بیر خۆمی ده به مه وه.

کوئخا گوتی: "تۆ وا بیر مه که ره وه، من نه بووم که خانووه که تی
سوتاند و مه یخه ره سه ر من، ئەگه ر خانووه که ت ده ویته وه وه ره وه
من یارمه تیشت ده دم له دروسه تکر دنه وه یدا".
شاخه وان زانیی ئەم به فی ل وای پی ده لیت، بۆیه گوتی: "نه خیر
سوپاست ده که م، من ماله که ی ئیستام پی خۆشه و هیچی ترم ناویت،
به لام ئەوه یادگاریی باوکه م، ده بی ت هه ر بمینی ت".
کوئخا هه ندیک کۆکیی به درۆ و ته زبیحه که ی ده ستی ده ست پینا هینا
و گوتی: "ئاخر تۆ چۆن له ناو ئەم شاخ و کێوه دا ئیداره ده که ی ت؟
لێره له گورگ زیاتر هیچی دیکه ی لی نییه و بۆ منداله کانت باش نییه،
ئێره له م دوورییه زۆر جیی مه ترسییه بۆ تان"،
شاخه وان گوتی: خه می ئیمه ت نه بی ت، سه گی زۆرمان هه یه و ئاگامان
له خۆمان هه یه.

کوئخا له داخاندنا هەر چایه کهشی نه خواردهوه، ئه وهنده تیک چوو و شله ژا، رق و کینه و هسهودی بهری چاوی گرت و وهکو کویری لئ هات، دلئ په له پهلی دهکرد و هه ناسه برکینی پی که وتبوو که سهیری دهروپشتی خوئی دهکرد و سهیری که لوپهل و جلی شاخه وان و منداله کانی دهکرد، له خه فه تدا نه یده زانی چی بکات؟ کوئخا سهیریکی پاسه وانه کانی کرد و گوتی: "دهی کوپینه ههستن با برپۆینه وه درهنگه، ماندووین، به تاییه تیش ئه مرپۆ له سه فه ری دووره وه گه راومه ته وه.

شاخه وان تاوه کو به درگا له گه لیان چوو و به ریی کردن و به گهرمی خواحافیزی لئ کردن. کوئخا له بهر درگا سهیری گول و گولزار و باخچه و کانیه کهی شاخه وانئ دهکرد، سهیری مریشک و که له شیر و ئه سپ و مانگا و مه ره کانی کرد، ئه وهنده ی تر دلئ بوو به که باب و برژا و له داخاندنا، چونکه بینیی خه لکی دئییه که هه موو خه ریکی ئیشوکاری بوون و هیی وا هه بوو زه وییه کهی ده کیلا، ژنی وا هه بوو مه نجه لی به دهسته وه بوو، ده چوو مانگا کانی ده دوشی، هیی وا هه بوو دانی دها به مریشکه کانی و به و شیوه یه هه موو خه ریک بوون.

کوئخا ئه هیکی هه لکیشا و گوتی: "تۆ بزانه به م په له په لییه ئه م هه موو خه لکه شی دامه زرانده وه"، یه کیک له پاسه وانه کانی گوتی: "وه للا قوربان ده لین سی ژه مه نانیش دهادت به هه موو خه لکی دئییه که و هه مووی موچه ی و بۆ برپونه ته وه.

کوئخا گوروون قیراندی به سه ر پاسه وانه که دا و گوتی: "دهمت داخه با دانه به زم دهمت پر بکه م له خوین. قور به سه ری! به خوا دوو هه فه ی تری تیدا نابیت، چیم له وی تر کرد به سه ری باوکی واش

لهمه دهكهم، تـو جـارـئ با بـوم رابوه سـتـتـت".
 كوئخا دهستی وا به قایمی دا به سنگیدا، خه ریک بوو له ولاخه که ی
 بهر بیته خواردهوه و گوتی: "ئی؟ ئیستا خوی ده بی نیت و ئەم خه لکه
 ناپیاوهش حالی خویان ده بینن، بزانه چیان به سهر ده هینم، کوئخا تا
 به یانی نه نانی خوارد و نه ئاوی خواردهوه و نه قسه ی له گه ل که س
 کرد، له ههر چوار ژنه کانیشیدا و له داخندا و له دووسی که سی
 تریشیدا.

به یانی زوو ناردی به شوین چه ته کانیدا، که زور بوو بوون و له
 سه د که س زیاتر بوون، تفه نگیشی بو هه موویان کړیوو. بو رۆژی
 دوایی له گه ل چه ته کانی دانیشت و دهرکی ژووریان له سهر خویان
 داخست و که وتنه ته گبیر و پیلانگتیران که چی له شاخه وان بکه ن؟
 سه رکرده ی چه ته کان گوتی:

- با دیسان ماله که ی بسوتینین.

- ناتوانین، دووسی سه گی هاری هه یه نازانم چ بی شه ره فیک
 بو ی هیناوه، ههر به پنه خه لک دهن به ئه رزدا و خه لک ده خون،
 ئه وهنده هارن!

- (چه ته یه کی تر) باشه جارئ با رابوه ستین و بو چه ند
 رۆژیک هچ نه که ین، تاوه کو دلنیا ده بین ئینجا بیر له وه ده که ینه وه که
 دهرمانی بی هوشی بده ینه سه گه کانی که خواردیان و بی هوش بوون،
 ئینجا ده چین نه وت ده که ین به ماله که یدا، به لام ئەم جار ه ناهیلین
 یه کیکیان به ساغی بیته دهره وه.

- (چه ته یه کی تر) نا با منداله کانی بر فینین، دوایی پیی ده لئین
 یان ئەو خانووه چۆل ده که ییت و له م دنیه نامینیت، یان منداله کانت
 ده کوژین.

- (چەتەيەكى تر) نا... نا... بۇ خاتىرى خوا مندالى فەقىرى تىمەخەن، خۇيشمان مندالمان ھەيە، كەسمان ھەز دەكەين كەسىك وا لە مندالەكانمان بكات؟

كوپخا گوروون لەپەر دەستى ھەلبېرى و گوتى:

- ئىوھ چاوتان لەو ئەنگوستىلە زلەي دەستى ھەبوو، زور ئەنگوستىلەيەكى سەيروسەمەرە بوو، وەكو سەروكەلەي مروڤ وا بوو، لەسەر شىوھى كەللەسەرى مروڤ دروست كرابوو، ھەمووشى ئالتوون بوو.

كوپخا پەنجەي ھەلبېرى و برۆي برده سەرەوھ، چاوى چەند جاريك ترووكاند و گوتى:

- تۆ بلييت ئەم جادوو و سىجر و بەلايە ھىيى ئەو ئەنگوستىلەيە بيت؟ دەبيت ھەرچۆنىك بيت ئەو ئەنگوستىلەيە لى بدزين.

- ئىنجا چۆنچۆنى لىي بدزين؟

- ئىوھ رابوھستن تاوھكو دوو رۆژى تر، بزائىن من چ پىلانىكى بۇ دادەنىم، ئەوسا دەزانن چى دەكەم.

ئىتر ئەوھ كوپخا گوروون و چەتەكانى ئەو رۆژە و ئەو شەوھش ھەر سەرقالى پىلاندانان بوون بۇ لەناوبردىنى شاخەوان و مال و خانووى. ئەو شەوھ و دوو شەوى دىكەش چەتەكانى ھەر لە لاي مانەوھ تاوھكو گەيشتننە وەك خۇيان گلاو.

شاخەوانىش لەگەل خانوو و مالەكەي راھات و دللى كرايەوھ. دللى خۇش بوو و زوزووش دىوھكەي دلسۆزى كۆ دەبووھوھ و دەكەوتنە تەگبىر و نەخشەكىشان بۇ خەلكى دىيەكە و ئاوەدانکردنەوھى مال و خانووى رووخاويان و كردنەوھى دوكان و

بازار بویان، پوشته‌کردنیان و کهموکوری و داخوازی و جیبه‌جیکردنیان.

خه‌لکی دئییه‌که ئیتر هه‌میشه له خوا ده‌پارانه‌وه ته‌مهنی شاخه‌وان ریژ بکات و ئاگای لی بیت و دوژمن و هه‌رچی رقی له شاخه‌وانه شه‌رمه‌زار و ریسوا بکات.

دهی به‌ره به‌ره شاخه‌وان به دیوهی هاوریی خوشه‌ویستی گوت: "چه‌ند خانووی بچووکی تریش له ده‌وروبه‌ری ماله‌که‌ی دروست بکات و نیازی بوو دوایی هه‌ر دئییه‌که‌ش بگوازیته‌وه لای خووی و هه‌مووی ئاوه‌دان بکاته‌وه.

شاخه‌وان که‌وته بیرکردنه‌وه له زور شت تا بیانکات بو خووی و بو خه‌لکی دئییه‌که‌ش وه‌کو گه‌رماوی گشتیی دروستکردن بو خوشتن و پاکوته‌میزی، هه‌روه‌ها بییری له‌وه‌ش کرده‌وه له شار شوینیک هه‌یه مندال فییری نووسین و خویندن ده‌که‌ن پیی ده‌لین مه‌که‌تب، ئه‌ی بو ئه‌ویش شتیکی وا بو مندالی دئییه‌که‌ی و بو منداله‌کانی خویشی دروست نه‌کات؟ بو مندالیان وا دواکه‌وتوو بن؟ با وا بکات ئه‌وانیش فییری ئه‌و خویندنه‌بن، ئیتر هه‌موو رۆژیک شاخه‌وان بییری له شتیکی تازه ده‌کرده‌وه.

کوئخا گوروونیش له‌سه‌ر هه‌مان حالی دزی و چه‌ته‌یی و ریگرتن و تالانیی خه‌لکا بوو، هه‌ر به‌ کیسه و گوینی پارهیان بو ده‌گوئزایه‌وه ناو خانوو، بو ناو سندوقه‌ داخراوه‌کانی، به‌لام خه‌م و خه‌فته‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌شی شاخه‌وان و کرده‌وه‌ی شاخه‌وان بوو، تاوه‌کو رۆژیک که‌ ویستی پیلانه‌که‌ی بگپریت و به‌لایه‌ک به‌سه‌ر شاخه‌واندا به‌ینیت.

کوئخا گوروون به‌ دزییه‌وه ده‌ستی کرد به‌ دانانی پیلانه‌ گلاوه‌که‌ی، وه‌لام و نامه‌ی نارد بو هه‌ندیک ئاشنای له‌ شار، ئه‌وان وه‌ک ئیستا

حکومه‌تی وا نه‌بوون، ئەوسا والی و دەستەوپێوەندە‌ی حوکمیان دەکرد و دەسه‌لاتیان لە دەستدا بوو، یادگاریی ئیش و کار بوون.

زۆر لە دەست و پێوەند و نزیکەکانی والی و حاکی ئەو ولاتە دەستبەر و کەله‌کچی و تالانکەر و لرفلی‌دەر بوون، بۆیە کوێخا گوروون لەگەڵ ئەو گرووپ و تاقمە ئاشنایەتی پەیدا کردبوو، کاتیک کە دزی و رێگری و تالانیان دەکرد، ئەوانە‌ی سەر بە حوکم بوون، پشتیان دەگرتن و نه‌یاندە‌هیشت تووشی زیندان و سزا بین، بە‌تایبە‌تی کە چە‌تە‌یە‌کی کوێخا گوروون بگیرایە، ئیتر کوێخاش دەبوو لە‌وه دەستکە‌وتیان پێ بدات، بە‌و جۆرە پشتی یە‌کتربیان دەگرت و هە‌موو لایە‌کیان لە‌و دەستبە‌ری و تالانکاریانە‌ دە‌ولە‌مە‌ند بوو بوون.

لە‌ ترسی ئە‌وه‌ی ئە‌و هە‌موو دە‌ولە‌ت و سامانە‌ی کە لە‌ خە‌لکی هە‌ژار و فە‌قیریان دە‌دزی لە‌ کیسیان نه‌چیت، بۆیە هەر زوو کوێخا گوروون نامە‌ی بۆ ئاشناکانی لە‌ ناو شار نارد و پێی گوتن: "بە‌ پە‌له‌ فریامان بکە‌ون، چونکە‌ جادووگەرێک پە‌یدا بوو لە‌ خە‌لکی دێ‌یە‌کە‌ی ئێ‌مە‌یە‌، دە‌لێ‌ن ئە‌نگۆستیله‌یە‌کی دە‌ست کە‌وت‌وووە کە‌ هەر بیسوورپینتە‌وه بە‌ چە‌پڵە‌یە‌ک کۆشکیکی بۆ دروست دە‌بیت و ئە‌وه‌تا دیی بۆ لادێ‌یه‌کان ئاوه‌دان کردوو‌ته‌وه، شە‌و و رۆژ خێر و بە‌ره‌کە‌ت و خواردن و جلیان بە‌سه‌ردا دابه‌ش دە‌کات، بە‌ینیکی تر وا بکات خە‌لک ئە‌و دە‌کە‌ن بە‌ والی و گە‌وره‌ی خۆیان و متمانه‌ بە‌ کە‌سی تر ناکە‌ن."

کوێخا گوروون دوو ئە‌وه‌ندە‌ی تریش قسه‌ی خراپی داخی دلێ‌ی رە‌شی خۆی لە‌ نامە‌کە‌دا ریز کرد و بۆ ئاشنا و دە‌سه‌لاتدارە‌کانی نارد، ئە‌وانیش بە‌ گە‌یشتنی نامە‌کە‌ بوو بە‌ چرپە‌ چرپیان و کە‌وتنه‌ پیلاندانان تا فیل لە‌ شاخه‌وان بکە‌ن و بنێرن بە‌ دوایدا، گوایه‌ والی

ناردوویه تی به دوایدا تا خه لاتی بکات و پیروژبایی لی بکات و زه ماوه ند و شایی بو بگیریت، چونکه ئه و پیاوه باشه که وا دیهاته که لاوه کون و فه قیره ی وا به م زوانه ئاوه دان کردووه ته وه و هر خه ریکی دامه زران دن و خو شیی ژیا نی خه لکه که یه.

له کو تاییدا ده عوه تی والی بو شاخه وان هات، له گه ل نامه یه کی ستایش و پیاوه لدان و قسه ی باش، شاخه وان دلای خو ش بو و گو تی: "دیاره پیاو چاک ما ون له م دنیا یه دا که بیر له کرده وه ی باش و خیر و خو شی بو میلله ت و هه ژاران بکه نه وه، ئه وه تا والی ده عوه تنامه ی بو ناردووم، منیش ده بیته برؤم و دیاری چاکیشیان بو ببه م".

سه رگولی ژنی شاخه وان ژنیکی ئیسکسو وکی عاقل بو، زور به حورمه ت و به ره حم بو، هر خه ریکی منداله کانی بو، مندالی خه لکیش وه کو مندالی خو ی خو ش ده ویستن زوریش شاخه وان ی میردی خو ش ده ویست، هه روه ها شاخه وانیش ئاشقی ژنه که ی بو و ریژی لی ده گرت.

سه رگول له شاخه وان هاته پی شه وه و به ئه سپایی پی گو ت:

- ئه ری تو بلئیت ئه مه فیله نه بیته؟ ئه مه که ین و به ین و پلانی کو یخا گوروونی ئاگرتیبه ربوو نه بیته؟

- نه خیر ئه وه تو چی ده لئیت؟ کو یخا گوروونی چی و حالی چی! ئه وه تا موری والی به کاغز و نامه که وه یه.

- ئی بروام پی مه که، به خوا زور ده ترسم ئه مه پیلان بیته.

- گو ی مه ده ری خوامان هه یه.

شاخه وان نه یه ده توانی ئه و نه یینییه بو ژنه خو شه ویسته که ی ئاشکرا بکات و باسی دیوه که ی هاوری بو بکات، چونکه شاخه وان دیوه که ی

هه‌بوو، بۆیه زۆر دُنیا بوو و لێشی نەدەترسا. شاخه‌وان به تەنها چوو هه‌بوو، ژووره‌که‌ی خۆی و دهرکی له‌سه‌ر خۆی داخست، ئەنگوستیله‌که‌ی له‌ ده‌ستیدا سوپانده‌وه و دێوه‌که له به‌رده‌میدا هه‌لبه‌زی و گوتی: "فهرموو قوربان ئەمر بکه به‌سه‌ر سه‌ر و به‌سه‌ر چاو".

شاخه‌وان سوپاسی کرد و هه‌والی پرسى و گوتی: "کاتیک ناتینم زۆرت بێر ده‌که‌م، به‌لام ئەوه‌تا خۆت ئاگاداریت سه‌رم زۆر قاله و هه‌ر خه‌ریکی ئیشوکاری خه‌لکم"، هه‌ر به پیکه‌نینه‌وه گوتی: "خۆت ئاگاداری چونکه خۆت هه‌موو ئیشه‌کانیان بۆ ده‌که‌یت، ئەگینا تۆ نه‌بیت من ده‌سه‌لاتم چیه؟ من له کوی ده‌توانم ئەو کارانه بکه‌م، له‌به‌ر ئەوه ده‌بیت هه‌ر سوپاسی تۆ بکه‌م و هه‌موومان هه‌ر مه‌نووونی تۆ بین".

دێوه‌که که وه‌ک هاو‌ده‌م و هاو‌پێی شاخه‌وانی لێ هاتبوو سه‌ری بۆ شاخه‌وان دانه‌واند و گوتی: "قوربان تۆ هه‌ر ئەمر بکه سه‌رم پێوه نیه‌ بۆت".

شاخه‌وان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و گوتی: "نامه‌ی والیم بۆ هاتوو هه‌ده‌وتی کردووم تاوه‌کو سوپاسم بکات و ئاهه‌نگم بۆ بگێرێت، به‌لام هه‌ندیک که‌وتمه مه‌راقه‌وه نه‌وه‌کو کوی‌خا گوروونه‌که‌ی باس‌م بۆ کردیت که زۆر رقی لیمه، نه‌وه‌کو له‌گه‌ل ئاشنا دزه‌کانیدا پیلانیکیان بۆ دانايم؟!"

دێوه‌که که‌می‌ک راوه‌ستا و چاوه‌گه‌وره و زه‌قه‌کانی به‌ملا و به‌ولادا گێرا و ده‌سته‌گه‌وره پانه‌کانی به سه‌ر و ریش و قژی خۆیدا هینا، به ده‌نگه‌گه‌وره زله‌که‌یه‌وه گوتی:

- قوربان وه‌للا منیش که‌وتمه مه‌راقه‌وه، ده‌ترسم ئەمه‌ فیل

بیت، بۆچی قه‌ت له‌وه‌پێش ئەو پیاوه‌گه‌ورانه تویان نه‌ناسیوه؟"

- نا بابە، ئىمەى ھەژار و دلپاک و ساويلکه که ھەر خەريکی زھويکيلان و کشتوکال بووين، تەنەت ئەوان لە کویش ناوی ديهەکه مانيان دەزانن، ئاخۆ چۆنە و لە کوينه تاوهکو من بناسن.

- بە داخەوہ من توانای ئەوہم نيهە بزەنم راست دەکەن يان ئەوہ پيلانە، ئەو کارە ھەر خوای گەورە دەيزانیت، بەلام من دەتوانم لەگەلندا بيم و ئاگام لیت بيت، چونکە کەسەيش نامبينیت، لەبەر ئەوہ من ھەر لە لای شان و پشتت رادەوہستم و کەس ناتوانیت هيچت لى بکات، ئەوہی زيانت پى بگەيه نیت چاوی ھەلدەکولم، بەلام دەبيت زور ئاگات لە ئەنگوستيلەکەت بيت، چونکە کە برديانیت، ئيتەر من ناتوانم هيچت بۆ بکەم و دەبمە خزمەتکاری ئەو کەسەى ئەنگوستيلەکە دەبات، ھەز بکەم يان ھەز نەکەم، ديارە ھەز ناکەم پياو و خزمەتکاری کەسى تر بم لەم دنيايە لە تۆ زياتر، چونکە زورم تۆ خۆش دەوييت و سەرم لەسەر تۆ دادەنيم، بەلام من چارەنووسم بەستراوہ بەو ئەنگوستيلەيەوہ.

- دەلبيت چى نەچم؟

- دەترسم ئەوسا بلين ناردوويانە بيگرن، چونکە بە قسەى واليی نەکردووە و فەرمانی شکاندووە.

شاخەوان و ديۆهکە ھەر وا دەھاتن و دەچوون و کەوتنە گيژاو و مەراقەوہ.

دوای دوو پورژ، لە کوتاييدا شاخەوان ناچار بوو بە دەست و دياريبهەکی زورەوہ بکەوئتە پى بەرەو لای والی لەگەل چەند کەسيکی دلسوز و ئاشنا و خزمى خوی کە ئەوانيش دەترسان ئەو چەتە و دز و تالانکەرانە شتيک لە شاخەوان بکەن، ديارە ديۆهش ھەر لە پشت

شاخه‌وانه‌وه ده‌رۆیشت و هه‌موویانی ده‌بینی، به‌لام که‌س ئه‌وی نه‌ده‌بینی.

چوار رۆژ به‌رێوه‌بوون، چونکه‌ به‌ و‌لاخ ده‌رۆیشتن. تاوه‌کو گه‌یشتنه‌ شاره‌ گه‌وره‌که‌ی والی، که‌ ده‌زگای حکومه‌تی ئه‌و کاته‌ی لێ بوو، ئه‌وانه‌ش که‌ ئاشنای کوێخا گوروون بوون، چه‌ندین زه‌لام و و‌لاخیان نارده‌بوو به‌پیر شاخه‌وان و هاو‌رێکانیه‌وه، تاوه‌کو شوین و جیگه‌یان نیشان بدن و ببه‌نه‌ لای والی. کاتیک شه‌و گه‌یشتن، پتیا گوتن: "ئه‌مشه‌و پشوو بدن. دوا‌ی به‌یانی، بۆ نیوه‌رۆ ده‌بیت بچه‌ خزمه‌ت والی" به‌و بیانوه‌وه بردیانه‌ شوینیک تاوه‌کو بنون.

چه‌ته‌کان و هاو‌رێکانی کوێخا گوروون که‌وتبوونه‌ چالاکی و پرته‌پرت، سه‌رنجدانی جل و ده‌ست و پلی شاخه‌وان و زوو زووش خه‌به‌ریان ده‌دا به‌یه‌کتری که‌ ئه‌نگوستیله‌که‌ی شتیکی سه‌رسو‌رهبینه‌ره، کوێخا گوروونیش که‌ له‌ شوینیکی تر دانیشتبوو، رێ و شوینی بۆ گرووپه‌که‌ی داده‌نا، به‌لام خۆی پیشانی شاخه‌وان نه‌ده‌دا.

هه‌رچۆنیک بیت شاخه‌وان و هاو‌رێکانی سه‌ریان نابوو به‌یه‌که‌وه له‌تاو ئه‌و فیلبازانه‌ خه‌و نه‌ده‌چوووه‌ چاویان.

شاخه‌وان به‌ بیانوی ده‌ستش‌ته‌وه‌ چوووه‌ په‌نایه‌ک و ئه‌نگوستیله‌که‌ی سو‌رانه‌وه‌ و دیوه‌که‌ له‌ به‌رده‌میدا هه‌لبه‌زی و ئاماده‌ بوو و هه‌ردوو ده‌ستی نایه‌ سه‌ر سه‌ری خۆی و سه‌ری بۆ شاخه‌وان دانه‌واند و گوتی: "ئه‌مر بفرموو قوربان؟"

شاخه‌وان به‌ چرپه‌ لێی چوووه‌ پێشه‌وه‌ و گوتی: "هه‌موو سه‌یری ئه‌نگوستیله‌که‌یان ده‌کرد، تو بلاییت کرده‌وه‌یه‌کی خراپمان له‌گه‌ل نه‌که‌ن؟ تو بلاییت نه‌ینی ئه‌م ئه‌نگوستیله‌یه‌یان زانییت؟"

دیوهکه سه‌ری نایه په‌نا گوئی شاخه‌وان و گوتی: "خه‌مت نه‌بیټ چاری ئه‌وهم کردووه"، دیوهکه به زهرده‌خه‌نه‌وه دهستی دا به یه‌کدا و به ئه‌سپایی گوتی: "ئاده‌ی زوو بکه‌ن".

شاخه‌وان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی ده‌ستی‌ک جلی تازه له‌گه‌ل جلی ژیره‌وه و پیللو و جووتیک گوره‌وی که به جوانی خرابوونه کیسه و تووره‌که‌یه‌کی پاک و جوانه‌وه، خرا‌نه به‌رده‌م شاخه‌وان.

دیوهکه به چرپه‌وه به شاخه‌وانی گوت: "برۆ ئه‌م جلانه له‌به‌ر بکه، له شه‌رواله‌که‌دا گیرفانیکی زۆر قایمی تیندا دروست کراوه بو ئه‌نگوستیله‌که‌ت تا بیخیته ئه‌و گیرفانه‌ته‌وه، که ئیشت به من هه‌بوو ده‌ست بخه‌ره گیرفانه‌که‌ته‌وه و هه‌ر زوو ئه‌نگوستیله‌که‌ ده‌چیته په‌نجه‌ته‌وه، پاشان بیسورپینه تاوه‌کو گورج له به‌رده‌متدا هه‌ل‌ده‌قولیم".

دیوهکه ده‌ستی برد بو باخه‌لی خو‌ی و ئه‌نگوستیله‌یه‌کی وه‌ک و ئه‌وه‌ی ده‌ستی شاخه‌وانی ده‌ره‌ینا و گوتی: "کاتی‌ک ده‌چیته لایان ئه‌نگوستیله‌ راسته‌قینه‌که‌ت بخه‌ره ئه‌و گیرفانه‌ته‌وه و ئه‌م درۆزنه بکه‌ره ده‌ستت"، شاخه‌وان سه‌ری سو‌رما و حه‌په‌سا له‌م ته‌گبیره چاکه‌ی دیوه‌که، هه‌روه‌ها سه‌ریشی له‌وه سو‌رما ئه‌نگوستیله‌که‌ هه‌ر عه‌ینی راستییه‌که‌ی ده‌ستی‌ه‌تی.

شاخه‌وان سو‌پاسی دیوه‌که‌ی خو‌ی کرد و گوتی: "هه‌ر بژیت بو خو‌ت و ته‌گبیرت، ئیستا بو‌مان ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌م بانگ‌کردنه‌م له‌به‌ر چیه‌، بیگومان ئیستا خه‌یالیان له ئه‌نگوستیله‌که‌ داوه".

دیوه‌که به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی خو‌شه‌وه گوتی: "ئیت‌ر برۆ خوات له‌گه‌ل بیټ، منیش وا له ته‌نیشته‌وه‌م هه‌یج خه‌مت نه‌بیټ"، دیوه‌که ون بوو و دیار نه‌ما. شاخه‌وانیش چوو به په‌له جله تازه‌کانی له‌به‌ر کرد

و ئەنگوستیلە راستەگەیی خستە ئەو گیرفانەووە که دێووە که پێی گوتبوو، ئەنگوستیلە درۆزنەگەشی کردە پەنجەیهووە.

دوای چایخواردنی بهیانی، پیلانگیرە ئاشناکانی کوێخا گوروون هاتن و به شاخهوانیان گوت: "دەیی با برۆین بو خزمەت والی، جەنابی چاوهریت دەکات"، شاخهوان و هاوڕیکانی شوینیان کهوتن و رویشتن بو شوینیکی زۆر دووری چەند سەعاتی. گەیشتنە شوینیک و به شاخهوانیان گوت: "فەرموون دابەزن که میک پشوو بدن، چونکه وهزیر و پیاووه گەورهکان لیتره چاوهریتان دەکەن تاوهکو پیکهوه بچن بو لای جەنابی والی".

ئەوانیش دابەزین و شوینیان کهوتن، شاخهوان له دلی خۆیدا گوتی: "دەبیته ئەمانه چییان به دەستهوه بیته؟ ئیمهیان له چەند شوین دانا و دابەزاندا" ناچار شاخهوان و هاوڕیکانی چوونه ژووریک که سهیر دەکەن کۆمهلیک لهو خهلهکه فیلباز و خۆپەرسته دانیشتون و هەر به سەر و دیمەن و شکلیاندا دەردهکەون چین و چەند له دەستبر و فیلباز و دزهگهورهکان دهچن.

شاخهوان سلأوی کرد و دانیشته، ئەوانیش بهخیرهاستیان کرد و گوتیان: "سەعاتیکی تر له خزمەت والیدا دەبین، زۆر به پەله چاوهریت دەکات، شاخهوان سوپاسی کردن و گوتی: "ئەوه نییه منیش هاتم و حەز دەکەم جەنابی والی ببینم".

شاخهوان هەر دانیشته و دانەنیشت، یهکیک له دانیشتون که لهوه دهچوو له ههموویان گهورهتر بیته، سهیریکی دهستی شاخهوانی کرد و گوتی: "یا خوا پیروژت بیته، ئەمه ئەم ئەنگوستیلە جوانهت له کوئی کریوه و چونچۆنی دەستت کهوتوووه؟! ئەگەر لهوه ببوایه دهمکری".

شاخه‌وان که ده‌یزانی نیازیان چپیه، خۆی گورج کرد و بی ئه‌وه‌ی
بشله‌ژیت به دلکی پاکه‌وه گوتی: "سوپاست ده‌که‌م، ئەم ئەنگوستیله‌یه
له باب و باپیره فه‌وره‌وه بۆم ماوه‌ته‌وه، باوک و باپیریشمان هه‌ر
هه‌لیانگرتووه‌ته‌وه و دلیان نه‌هاتووه بیفه‌وتینن، ئیستا من دهرمه‌یناوه
و کردوومه‌ته ده‌ستم وه‌ک یادگارییه‌کی پیروژ".

دیسان هه‌مان که‌س که یه‌کیک بوو له وه‌زیره‌کانی والی، گوتی:
"به‌راستی جوانه، ئەمه دیاره کار و پیشه‌ی زۆر زۆر کۆنه، دوایی که
چووینه لای جه‌نابی والی، لیت وه‌رده‌گرین تاوه‌کو ئیمه‌ش له سه‌ری
دروست بکه‌ینه‌وه، شتیکی زۆر نایابه".

شاخه‌وان گوتی: "باشه به‌سه‌رچاو، ئیوه ده‌توانن لای وه‌ستا و
زه‌ره‌نگه‌ر هه‌ر له‌م شیوه‌یه بۆ خۆتانی دروست بکه‌نه‌وه".

شاخه‌وان له دلای خۆیدا گوتی: "ئه‌ها نه‌مگوت ئەمه هه‌مووی پیلانه
و مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نها ئەنگوستیله‌که‌یه، شاخه‌وان له‌ژیره‌وه پیکه‌نینی
ده‌هات و له دلای خۆیدا گوتی: "قوربه‌سه‌رتان، ئیستا ده‌بینن چیتان
به‌سه‌ر دیت".

وه‌زیری ساخته‌بازیش له دلای خۆیدا گوتی: "ئینجا ئەمه ئەگه‌ر
ئه‌نگوستیله‌که‌ی وه‌کو گوروون ده‌لیت هه‌مووی جادووه، چۆن وا به
ئاسانی ده‌لیت باشه پیتان ده‌ده‌م بپوون لینی دروست بکه‌ن".

ئینجا بوو به‌ چرپه‌چرپ له‌گه‌ڵ گرووپه‌که‌ی و بوو به‌ قسه‌ و
باسیان که ئەمه چۆن شاخه‌وان ده‌لیت باشه ئەنگوستیله‌که‌ به‌رن
له‌سه‌ری دروست بکه‌نه‌وه بۆ خۆتان، ئەگه‌ر ئەنگوستیله‌که‌ی
جادووگه‌رانه بپیت! تا وایان لی هات هه‌ندیکیان ده‌ستیان کرد به
جنیودانی کوپخا گوروون و گوتیان: خه‌ریکه قسه‌کانی هه‌مووی

دهبیته درۆ، ههندیکی تریان گوتیان ده جارئ با بگهینه خزمه تی والی،
رهنگه ئیستا به درۆ وامان پی بلیت و لای والی شتیکی تر بلیت".

له کوتاییدا گهیشته لای والی، والی پیاویکی چوارشانه بوو، جلی
جوان و رهنگاوپهنگی له بهردا بوو، کلاویکی بهرزی له سهردا بوو،
به چهندهها نقیم و ئالتوون رازابووو و لهسه کورسییهکی گهوره و
پان به دۆشهک و سهرینی جوان و رازاووه دانیشتبوو، خه لکه کهش
لهسه زهوی له دهوری دانیشتبوو.

شاخهوان له گه ل هاوپریکانیدا و ئهوانه ی هینابوویان، چوونه
ژوورهوه و یهکیک لهوانه چوو بۆ لای والی و سهری بۆ نزم کرد و
گوتی: "قوربان ئهوه ئه پیاوه هاتووو که دهیانگوت: دیهاتی ئاوهدان
کردوووتهوه و یارمهتی خه لکی هه ژار دهات، تو فهرموت بوو
دهتهویت بیبینیت"، والی که پیاویکی ژیر بوو، گوتی: "با بیت".

شاخهوان گهیشته بهردهم والی و سلایویکی کرد و سهری بۆ
دانهواند و گوتی: "قوربان وا هاتومهته خزمهتت".

والی گوتی: "به خیر هاتیت، وهره لامهوه دابنیشه، ههروهها
ئهوانه ی له گه لیشتا هاتوون با بین".

شاخهوان و ئهوانه ی له گه لای بوون بهسهردانهواندن و
حورمهتیکی ژورهوه چوون له بهردهم کورسییهکی والیدا دانیشتن،
والی بانگی کرده زهلامهکانی به زووترین کات نان و خواردن بۆ
شاخهوان و هاوهلهکانی ئاماده بکه.

ئهوانیش خیرا چوون به لای خواردنهکانهوه و والی به شاخهوانی
گوت: "من حزم کرد بتینم، ئه گهرچی وهزیره کهم و ئهوانه ی
هاتبوون به دواتدا وا باسی تو یان بۆ گیرامهوه که له قسهکانیادا
دهرکهوت که چهندیان رق لیته و چهز دهکن له ناوت بهرن به هو ی

ئەو چاگە و ئىشانەى بۇ ھەژار و پىدەسەلاتەكانت كىردووه. من ئەوانە دەناسم كە چىن، بۇيە گوتىم بىئىر با بىتتە لام بۇ ئەوھى و بازانن من لەجىياتى پىياوھتى و چاگەى تۆ، شتىكت بەسەر دەھىنم، بەلام بە پىچەوانەوھە من زۆر دلخۆش بووم بە باسى كىردەوھكانت و ھەزم كىرد بىتت بۇ لام تاوھكو سەرقالىان بكەم بەم ھاتن و چوونەت و ئىتر ماوھىيان نەبىت بەلایەكت بەسەردا بەھىنن".

شاخەوان سەرى بۇ والى دانەواند و گوتى: "قوربان من زۆر سوپاست دەكەم، من مروفىكم دلم پاگە و شارەزای فرتوفىل نىم و لە راستى ساغى، زىاتر ھىچى تر نازانم".

وھزىرە فىلبازەكە و كومەلەكەيان، كە لە دوورەوھ بىنىيان والى پىدەكەنىت لەگەل شاخەوان و قسەى لەگەلدا دەكات، خەرىك بوو شەق بەرن و بە ماتى و بە داخوھ بە يەكتىريان دەگوت: "ئەوھ چىيە! بزانن بوو بە ھەزىز و خۆشەوېستى والى، ئىمە وامان دەزانى لەبەر ئەوھى باسى جادوو و كىردەوھكانىمان بۇ والى گىراوھتەوھ، ئىستا دەستبەجى زىندانى دەكات و ئەنگوستىلەى لە دەست دەردەھىنىت و دەىداتە بەر شەق و زلە، كەچى بزائە چۆن بەدەمىەوھ پىدەكەنىت!".

يەك-دوانىكىان توورە بوون، گوتيان: وھلا ئىستا دەچىنە سەر كوئىخا گوروون و ھەشرى پىن دەكەين، ئەمە ھەمووى تەگىرى ئەو بوو، ئەگىنا ئەمەى بۇچى بوو! ھاتتە لای والى بۇچى بوو! خۆمان دوایی ھىرشمان دەكردە سەرى و يان لە رىگەوبانىكدا رىگەمان پىن دەگرت و دەمانكوشت و ئەنگوستىلەكەمان لى دەسەند و مالىشمان تالان دەكرد.

ئەوى تىرشىيان گوتى: "دە ئىوھ جارى و خۆتان توورە مەكەن و مەيكەن بە ھەرا، خۆ سبەىنى يان دوو سبەى دەگەرىتەوھ، ئەوسا چەتەكان دەنىرىن لە رىگە بزانن چى بەسەر دەھىنن، لە بەرچاوى

والییش زۆر به خیرهاتنی دهکهین و پووی خۆمانی له گهڵ خۆش دهکهین، ئیتر ئه و تا قمه هه ر دهستیان ددها به دهستدا و شپهزه بووبوون و خه ریک بوون لیک بنه وه له داخی شاخه وان و ئه نگوستیله که ی.

کو یخا گوروونیش له مالی ئاشنایه کی خوی شار دبووه وه و ته گبیری له گهڵ هاویه شه کانی دا ده کرد که چی بکه ن، ئه وانیش باسی والیان بو ده گبیرایه وه که چۆن ریز و حورمه تی له شاخه وان گرتوه له جیاتی شه ق و تیه له دان و زیندانیکردن، له داخندا نوقمی گۆمی خه فته ت و داخ بوو، به په له ها تبوون تا ئه و باس و خوا سه بگه یه ننه گوروون.

شه وی والی فرمانی دا تیپی گۆرانیبیژ و موسیقا و سه ما ئاماده ی ئه و ئاهه نکه بوون که بو شاخه وان ساز کرا، تا دره نگانی شه و سه ما و موسیقا و زه ما وه ند و گۆرانی و به زم بوو، نان و سفره ی چاکیان ریز کرد بو شاخه وان و ئاوه له کانی له ئاخریدا که خه ریک بوو ئیتر شه و دره نگ ده بوو، والی شاخه وانی بانگ کرد و مه دالیایه کی زۆر به به های به سینگه وه کرد.

له ناو ئه و خه لکه زۆر ده دا که سه دان که س ده بوون، ده سته شاخه وانی گرت و به رزی کرده وه و پووی کرده خه لکه که و گو تی: "چاوتان له م پیاوه کورده ئازا و به غیره ت و ره وشت و خو و جوانه یه، زۆر یارمه تی هه ژاران ده دات و دیه ات و مالی بو خه لکی گوندنشین و هه ژار ئاوه دان کردووه ته وه و زۆر یارمه تی لینه و ماوان ده دات و به رده وامه له سه ر کاری خیر. هه ق وایه هه موو به رپر سیک به پیی توانای خوی چاو له چا که کانی ئه م پیاوه بکات، نه ک هه ر خه ریکی پرکردنی گیرفانی خوی بیته، به هه زار جو ر نا پاک و

دهستبری و دزی و بهرتیلخواردن و زهوتکردنی مال و مولکی ههژاران خۆیان دهوله‌مهند بکه‌ن و هه‌ر خه‌می خۆیان بی‌ت و گوئی نه‌ده‌نه خه‌لک و لیقه‌وماوان، والی جاریکی تر دهستی دا به پشتهی شاخه‌واندا و گوئی: "جاریکی تریش هه‌ر بژی‌ت، ئەم پیاوه کورده چاکه و هیوادارم نمونه‌ی زۆر بی‌ت".

والی خۆی پیاویکی باش بوو، به‌لام ده‌وروبه‌ر و هه‌ندی‌ک له وه‌زیره‌کانی پیاوی خۆپه‌رست و له چه‌شنی کوئیخا گوروون بوون، والی زۆر جار تووره‌ده‌بوو و هه‌ندی‌کانی له‌سه‌ر کاره‌کانیان ده‌رده‌کرد و خه‌لکی تری ده‌هینا، به‌لام زۆر له‌وانیش وه‌کو ئەوانه‌ی پینشوویان ده‌بوونه‌هاوبه‌ش و ئاشنای گوروون و پیاوی وه‌ک ئەو پاشان زۆر خراپ ده‌رده‌چوون.

جا له‌به‌ر ئەوه‌ی والی له‌نیازی ئەو که‌سانه‌ شاره‌زا بوو، که ئەوان ئاماده‌ن هه‌موو خراپه‌یه‌ک بکه‌ن بۆ قازانجی خۆیان، بۆیه هه‌ندی‌ک پاسه‌وانی له‌گه‌ل شاخه‌وان و هاوڕێکانی نارد و به‌گه‌رمی به‌رینی کرد و خوا‌حافی‌زیی لی کردن.

کوئیخا گوروون و پیاوخرابه‌کانیش که خه‌ریکی پلانگێرانی خۆیان بوون و زانییان والی تاوه‌کو کوئی پاسه‌وان له‌گه‌ل شاخه‌وان ده‌نیری‌ت، ئیتر له‌ویشه‌وه شاخه‌وان ده‌گه‌یشه‌ته ولاتی خۆی و ریگه‌وبانی ئەو ناوچه‌یه‌ شاره‌زا بوو، چونکه ئیتر سنوور و شار و دیهاتی کوردستان ده‌ستی پی ده‌کرد و به‌ره‌و کفری و که‌لار و خانه‌قین و دوزخوورماتوو و که‌رکووک ده‌رپۆشستن، بۆیه کوئیخا گوروون و چه‌ته‌کانیشی له‌ناو ئەو شاخووداخ و ئەشکه‌وتانه‌که‌وتنه‌ چاوه‌رێکردنی.

کاتیڭ شاخه وان گه یشته ئەو شوینە ی که پاسه وانەکانی والی خواحافیزیان له خۆی و هاریکانی کرد، هەر دوای رۆیشتی ئەوان شاخه وان چوو هه نایهک و دهستی خسته گیرفانه که یه وه و هەر زوو ئەنگوستیله که ی که له شوینیکی زۆر پته و قایم پاریزرابوو، گورج که و ته په نجه ی شاخه وان ه وه و ئەویش هەر له ناو گیرفانه که یدا ئەنگوستیله که ی سووانده وه و دیوه که ی هاوړی له بهرده میدا هه لبهزی و ههردوو دهستی خسته سهر سهری خۆی و گوتی: "قوربان ئەمر بفرموو به سهر سهر و ههردوو چاو".

شاخه وان چاک و چۆنی له گه ل کرد و گوتی: "خۆ ئاگات لییه ئەوانه ی له گه لمان هاتبوون ئیتر به جینیان هیشتین، ئیتر ده بیت خۆمان ئاگامان له خۆمان بیت، کاریان راست بیت ئەوه چوار شه و چوار رۆژه له گه لماندا له ریگه دان".

شاخه وان چاوی بریه دیوه که و گوتی: "بیگومان ئیستا کویتا گوروون و چه تهکانی له م دهو روپشته خۆیان مات داوه بۆمان، ده بیت ئاگامان له خۆمان بیت"، دیوه که سهری بۆ دانه واند و گوتی: "خه مت نه بیت خوا گه وره یه، ئیستا خۆم ده زانم چییان پی ده که م"، دیوه که سهیریکی شاخه وانی کرد و به زهرده خه نه یه کی خۆش و دلسۆزانه وه گوتی: "هه رچییه که م له دهست بیت پییان ده که م، به لام کوشتن نا، چونکه بۆم نییه که س بکوژم".

شاخه وان وه لامی دایه وه گوتی: "نا... نا... بۆ خاتری خوا ئەوساش پی م گوتیت هه ز له ناوی کوشتن ناکه م".

دیوه سهری بۆ له قاند و دهسته زلهکانی دا به سنگی خۆیدا و گوتی: "خه مت نه بیت، ئەگه ر پیاون ئیستا دینه بهرده ممان".

دنیا خەریک بوو تاریک دەبوو، هەروەها ساردیشی کردبوو. شاخەوان و هاوڕێکانی خویان پێچایەوه و حەزیان کرد هەندیک دابنیشن و سەر و چایەک بخۆنەوه لەگەڵ پارووی تیشوویان کە هێشتا پێیان مابوو، کە ئەویش بارەگای والی بۆی ئامادە کردبوون، ئەگەرچی شاخەوان پەکی لەسەر ئەو جوۆرە خواردن و چایبخواردنەوهیە نەدەکەوت و دێوێکە بە یەک دەستدان لە یەک هەزار جوۆر خواردن و خواردنەوهی بۆ ریز دەکرد، بەلام شاخەوان حەزی نەدەکرد لە بەرچاوی ئەو هاوڕێی و کەسانەیی ئەو جوۆرە داوایە بکات، لەو دێوێی هاوڕێیی.

لە پارووخواردن و چایبخواردنەوه تەواو بوون و ئاگری چایەکیان کوژاندەوه و هەستانە سەرپێی. کەوتنە رێی بەبێ وەستان، شەو کەمیک درەنگ بووبوو، مانگ هەلھاتبوو، ئەو دەشتودەر و شاخ و گردەیی بە تیشکی زیوی جوان و دلرفینی داپۆشیبوو، ئارامی و هیمنی بەو ناویدا پەخش بووبوو.

شاخەوان و هاوڕێکانی بە دەم رۆشتنەوه کەوتبوونە قسە و باس و ستایشی والی و سەرزەنش و قسە پێگوتنی کوێخا گوروون، بە جەربەزە ئاشناکانی هەندیک پێدەکەنین و هەندیک باسی سەما و زەماوهند و ئاھەنگەکی بارەگای والییان دەکرد. ئیتر خەریک بوو ورده ورده دنیا رووناک دەبوو و رۆژ هەلەدەهات.

ئەو رۆژەشیان برده سەر. پاشان پشووێکیان دا و نانێان خوارد و ئالیک و لآخەکانیان دا، چونکە و لآخەکانیشیان دەبوو وەکو ئەوان پشوو بەدن. دواي ئەو کەوتنە رێی، دیسان بوو بە ئیوارەش و نزیک شارە شیرین و جوانەکی کەرکووکی بووکی کوردستان بوونەوه. لە پەر کۆمەلێک زەلام بە دەمامکی داپۆشراوی رەشەوه بۆیان

دەرپه‌رین و له شوینیک که چالوچۆلی زۆریان لئ کردبوو، تاوه‌کو که تاریک داهاات بکه‌ونه ناو ئەو چالانه‌وه.

شاخه‌وان و هاو‌پیکانی له دەر‌ه‌وه چاویان لئ بوو، به‌کیک له هاو‌پیکانی که زۆر ئازا و چاونه‌ترس بوو، قیراندی و گوتی: "زه‌لام ئیوه کین؟ نه‌یه‌نه پیشه‌وه لیمان نه‌خه‌له‌تابن ها".

کومه‌له‌ چه‌ته‌که ره‌شپۆشه‌کانی کو‌یخا گوروون بوون، هه‌ریه‌که‌یان له لایه‌که‌وه هاواری لئ کردن و گوتیان: "به زووترین کات شاخه‌وان ئەنگوستیله‌که‌ی دابنیت و بیدات به ئیمه، ئەگینا ده‌ستبه‌جی هه‌مووتان کوژراون".

شاخه‌وان قیراندی و گوتی: "کو‌یخا ناپیاو وهره دەر‌ه‌وه، ئەوه بو ئەو دهمامکه ره‌ش‌ه‌ت داوه به رووتدا و خۆت شار‌دووه‌ته‌وه، بوچی نازانم ئەمه هه‌مووی که‌تنی تۆیه، هه‌موو پیلانه پیسه‌کانی تۆیه و خه‌ریکی له داخدا کو‌یر بیت، نامه‌ردی دل‌ره‌ش".

ئەوان له‌م قسانه بوون گوروون و چه‌ته‌کانی میلی تفه‌نگیان را‌کیشا و به په‌له به‌رهو پیشه‌وه هاتن، شاخه‌وان ده‌ستی خسته گیرفانیه‌وه و ئەنگوستیله‌که به گورجی چووه په‌نجه‌یه‌وه و ئەنگوستیله‌که‌ی سو‌راندوه و به په‌له دیوه‌که هه‌لبه‌زی له به‌رده‌میدا و گوتی: "ئەمر بکه قوربان".

شاخه‌وان گوتی: ئەوا هاتن بۆمان، چه‌کیان پییه، دهمه‌و‌یت رایانبوه‌ستینیت و دووریان بخه‌یته‌وه لیمان، دیوه‌که سه‌ری دانه‌وانده‌وه بۆی و گوتی: "به‌سه‌ر هه‌ردوو چاو، دیوه‌که هه‌ردوو ده‌ستی دا به یه‌کدا و شاخه‌وان و هاو‌پیکانی هه‌ر ئەوه‌نده‌یان زانی یه‌ک رووبار ئاوی قوول‌که‌وته به‌ینی ئەوان و چه‌ته ره‌شپۆشه‌کانی کو‌یخا گوروونه‌وه، بوو به ئاو و لافاو‌یکی به‌گور".

چه ته کان زیره بیان کرد و که وتنه هاوار و راکردن بۆ دواوه، هه ندیکیان له بهر چه په سان و ترسی ئه و لافاوه کتوپره که وتن به دهمدا و قاچه کانیان له یهک ئالان و له پیشوی و شپرزهدیا، به تاییه تی که ئه و پۆشاکه ره شانیهان پیوه بوو دهم و چاویانی داپۆشیویو، له بهر ئه وه که ده که وتن به دهمدا، تفهنگ و خه نجه ر و ئه و شته ترسناکه کوشندانیهان له ده ست ده په پی و هه ر یه کسه ر بۆ ناو رووبار و ته وژی لافاوه که.

هه رچۆنیک بوو تا پینان کرا پۆشاکه ره شه کانیان به په له له سه ر و له شیانوه داده مالی و به راکردن بۆ دواوه ده که رانه وه، ئیتر ورده ورده له بهرچاو گوم بوون و دیار نه مان.

شاخه وان و هاوپیکانی دلخۆش بوون، له بهر ئه وه ی هاوپی و که سه کانی له گه ل شاخه وان نه یانده زانی ئه مه چۆن وا له پر ئه و جوگه ئاوه دروست بوو و که وته به یینیان، چه په سا بوون و شله ژا بوون! هه ر سه یری ئاسمانیان ده کرد و سوپاسی خویان ده کرد و زانیان که ئه مه شاخه وان به هره یه کی زۆر گه وه ی پی به خسه راوه و ئه مه دیاره خوا زۆر لیتی رازییه.

هاوپی و دۆستانی شاخه وان هه رچه نده ئه وساش هه ر خۆشیان ده ویست و دلسۆزی بوون، به لام ئیستا زۆر به چاویکی بهرز سه یریان ده کرد و ریژیان لی دهنه، بی ئه وه ی بویرن پرسی ئه م رووداوه بیویته یه ی ئه م رووبار و لافاوه ی لی بپرسن، یاخود له یه کتری بپرسن و لایان وا بوو که شاخه وان لای خوی گه وه گه یشتووته په ی زۆر بهرز، که ده گاته په ی پیاوچاکانی خوا، چونکه هه ر بۆ ئه و جوهره خۆشه ویستانه ی خوا شتی وا روو ده دات.

دوای دوو رۆژی تر گه‌یشتنه دێیه‌که‌یان، خه‌لکی دێیه‌که‌ له‌م دوورکه‌وته‌وه‌یه‌ی شاخه‌وان و هاو‌پیکانی، ئە‌م هه‌موو رۆژه‌ بیخه‌به‌ر و بیوه‌لام زۆر ترسابوون و دل‌یان هه‌زار ختووره‌ی کردبوو و ماته‌مینی دایگرتبوون، ده‌یانگوت: "ده‌ترسین ئە‌و فیلبازانه‌ زه‌فه‌ریان پێ بردن و له‌ناویان بردن".

به‌تایبه‌تی سه‌رگۆلی ژنه‌ ئازا و جوانه‌که‌یه‌ی شاخه‌وان سه‌ره‌رای حال و دلته‌نگی خۆی، دلخۆشیی خه‌لک و منداله‌کانی خۆی ده‌دایه‌وه‌ و پێی ده‌گوتن: نه‌ بابه‌ ترسی چی! شاخه‌وان و هاو‌پیکانی خویان له‌گه‌له‌ و ئیستا به‌ سه‌لامه‌تی دینه‌وه‌... ئاخ‌ر پێگه‌که‌ دووریشه‌، ئە‌مه‌سر پینج-شه‌ش رۆژ و ئە‌وسه‌ر پینج-شه‌ش رۆژ هه‌ر وا ده‌بیت، ئە‌وانیش ماندوو ده‌بن و لاخه‌کانیان که‌ بار و ئە‌رکی هه‌ره‌ زۆر له‌سه‌ر ئە‌وانه‌، ئە‌وانیش گوناحن و بیزمانن ده‌بیت گوی بدنه‌ ئە‌وانیش، وه‌کو ئە‌وان پشوو بدن و ئالیکیان پێ بدن.

ئه‌وسا و له‌و کاته‌ رابردوو ده‌وره‌دا، وه‌کو ئیستا ته‌له‌فۆن و بروسکه‌ و ئە‌و شتانه‌ نه‌بوو، هه‌روه‌ها ئۆتۆمبیل‌یش هه‌یشتا نه‌گه‌شتبووه‌ ناوچه‌کانی ئە‌وان، بۆیه‌ خه‌لکی دێیه‌که‌ زۆر لێی بیخه‌به‌ر بوون و نه‌یانده‌زانی چییان به‌سه‌ر هاتوو! له‌به‌ر ئە‌وه‌ کاتیک شاخه‌وان و هاو‌پیکانی گه‌رانه‌وه‌ بۆ دێیه‌که‌یان، هه‌موو خه‌لک بوژانه‌وه‌ و دل‌یان خۆش بوو، به‌ چه‌پله‌لێدان و سه‌لاواتلێدان چوون به‌پیریانه‌وه‌.

که‌ گه‌یشتن دنیا نزیک ئیواره‌ بوو، ره‌شه‌با و سه‌رما ده‌ستی پێ کردبوو. سه‌ره‌تای زستان و کۆتایی پاییز بوو، هه‌موو گه‌لای دره‌خته‌کان خه‌ریکی وه‌رین بوون، دره‌خته‌کان له‌تاو ره‌شه‌با و سه‌رما سه‌ریان پیکه‌وه‌ نابوو و به‌یه‌کتربییان ده‌گوت: "ئە‌ها دیسان

سەيرى گفەى رەشەبا بکە چۆن خۆى با دەدا و خۆى ھەلدەکتىت بە سەرماندا، خۆ گەلای پىوھ نەھىشتىن! دەزانىت بىدەسەلاتىن و دەرقەتى نایەين و دەبىت ھەر سەرمانى بۆ کز بکەين".

دەرختەکانى تریش لەولاوھ دەھاتنە قسە لەگەل دەرختە دراوسى و نزیکەکانى، دەیانگوت: "ئىمەش جارئ خۇمان بىدەنگ دەکەين با ئەم رەشەبا و سەرمايە بۆمان رابوھستىت، بزائن کە بەھار ھات و سەرما و رەشەبا کز بوو، با بزائن ئىمە چى دەکەين و چۆن چرۆ و گەلا جوانەکانمان ھەمووى دەردەچىت و گول دەکەن و دىمەن جوان دەکەين، دوایىش ئەو ھەموو ميوھ جوانە دەدەين بە خەلک و خەلکىش زۆر ئىمەيان خۆش دەویت. زستان و ھاوین و ھەموو وەرزیك خاوەنەکانمان ئاگایان لىمانە و ھىندەى مندالەکانیان ئىمەيان خۆش دەویت، دەبا رەشەبا و سەرماش بۆمان رابوھستن تاوھکو بەھار.

کوئىخا گوروون پىش گەيشتى شاخەوان خۆى بە دزییەوھ گەیاندبووھ دىیەکە و قاوى بلأو کردبووھوھ کە کوئىخا گوروون چەند رۆژە نەخۆشە و ھەر لە مالەوھ بووھ، تاوھکو شاخەوان و ھاوړیکانى وا بزائن ئەمە ئەو نەبووھ کە وای کردوھ و ئەمان بوختانىان پى کردوھ، ئەوھتا لە جىگەدا کەوتووھ و نەخۆشە، تەننەت نەچووھتە دەرىشەوھ.

شاخەوان دىسان دلە پاکە چاکەکەى کەوتە مەراقەوھ، کە ئایا ئەمە راست بىت گوروون نەخۆشە و لە جىگەدا کەوتووھ؟

ئەى ئەو خەلکانە چى بوون کە بۆیان ھاتن و رىگەيان پى گرتن و خەرىک بوو بىانکوژن؟ ئەى ئەگەر گوروونيان لەگەلدا نەبوایە و پىاوى ئەو نەبوونایە لە کوئى باسى ئەنگوستیلەکەم دەزانن؟"

ئەي چۆن ۋەزىرەكانى ئاشناي كە چوۋبوون بۆ لاي والى پىيان
نەگوتم ئەنگوستىلەكەت جوانە و دەمانەۋىت پىمان بەدەيت تاۋەكو لاي
زەرەنگەر ۋەكو ئەو دروستى بكةىنەۋە؟
ۋەللا راستە رەنگە گوروون ئاگاي لە هيچ نەبىت و ئەو رەنگە
ئاشناي بىت.

دىسان شاخەوان كەۋتە گىژاۋ و دوۋدلىيەۋە، ھەرچەندە
سەرگولى ژنى پىي گوت: ئەمەندە دلپاك و خۆشباۋەر نەبىت،
گوروون دوژمنى ھەرە گەۋرەيانە و ئەمە ھەموۋى پىلانى ئەۋە، لە
ھەر كونىك و لە ھەر شوينىك توشى زيانىك بىن ھەموۋى پىلانى
ئەۋە و ئەو ھەموۋ خراپەيەك دادەمزرىنىت و خۆي لى دوور
دەخاتەۋە، كە دەتېنىت خۆي دەكات بە پىاۋچاك و سەلامت لى
دەكات و دەيەۋىت خۆيت لى نزيك بكاتەۋە! كەچى لە راستىدا دلپىس
و داخلىلى ۋەك ئەو نىيە. ئەم قسەۋ باسانەي نەخۆشى و ناۋجىگە
ھەموۋى فىل و ساختەيە.

شاخەوان سەرى بۆ ژنە جوانەكەي لەقاند و گوتى: "ۋەللا بلىم
چى، قسەي تۆيە، بەلام دەشترسم نەۋەكو بوختانى بۆ بكةين و
راست بىت كە چەند رۆژە نەخۆشە".

كويخا گوروون ھەر بەراستى لە خەفەتدا نەخۆش كەۋتوبو كاتىك
كە چاۋى بەۋ رووبارە كتوپرە و بەۋ لافاۋە كەۋتوبو، ئەۋىش لە ناۋ
رووداۋەكەدا بوۋ، بۆيە سەرۋرپىشى درىژ كىرەبوۋەۋە، قەدەغەي
كىرەبوۋ كەس نەيەت بۆ لاي و كەس سەرى نەدات، كەس قسەي
لەگەلدا نەكات تاۋەكو ژنەكانىشى نەيان دەۋىرا بچن بۆ لاي تا ئەو
بانگيان دەكات. گوروون خالى خۆي شىر كىرد و لە دىيەكەدا بلاۋ

بووه وه که ئیستا چه کیمی بۆ هاتووه له شاره گه وره کانه وه و نه خو شیبیه که ی قورسه.

شاخه وان به قسه ی ژنه که ی کرد و نه چوو، ههروه ها خه لکی دییه که ش زۆر که سیان به شاخه وانیان گوت که گوروون چه ند پۆژ بوو لیتره نه بوو، وا له پر گه راوه ته وه و خو ی نه خو ش خستوو، درۆ ده کات، ئه وه له داخی تو وای لی هاتوو، نه چیت بۆ لای به قسه و درۆکانی هه لئه خه له تیییت.

شاخه وان که وته وه سه ر ئیشوکاری خو ی و دیهاتییه کانی خو شه ویستی. هه ر زو و نه نگوستیله ی ده سو رانده وه له ده ستیدا و دیوه ی بانگ ده کرد، دیوه که ش چه پله که ی لی دها و هه ر ده سته جی داخو ازیبیه کانی بۆ جییه جی ده کرد.

زستان گه یشتبووه سه ریان، دنیا ساردی کردبوو، دیهاته کان دلیان خو ش بوو و هه ر خه ریکی نو یژ و دوعا بوون و سو پاسی خو ایان ده کرد که ته مه نی شاخه وان در یژ بکات، چونکه ئه م زستانه زۆر حالیان باشه و دلیان خو شه و له هیچیان که م نییه.

خانوو ه کانیان گه رم و گو رن و هه مووی ئاوهدان کراونه ته وه. خو اردن و زه خیره ی چاکیان هه یه، جلی گه رم و باشیان له بهر خو یان و مندالیاندا یه و ریگه و کۆلانیان هه مووی بۆ پاک و ته خت کراوه، هه مووشیان بوون به خاوه ن مه ر و بز ن و مانگا و ولاخ و ئه سپ که جار ان ده مردن له سه رمادا، له ناو خانوو ه پوو خاوه کانیاندا و بی جلی ئه ستوو ر و باش و بی خو اردانی باش، ئیستا له سایه ی خوا و شاخه وان و دیوه که وه هه ر ماست و شیر و هیلکه و هه مه جو ر و شتی خو ش ده خو ن، خه سته خانه یان هه یه بۆ نه خو شه کانیان و خو یندن گه یان هه یه بۆ منداله کانیان، ئیتر له خوا به زیاد بییت.

شاخه‌وان ناوبانگی بلاو بووه‌وه، له‌وديو سنوره‌کانيش خه‌لکی ناوبانگیان ده‌بيست. ئيتر هر پياوی ناسراو بوو سنوره‌کانيان ده‌بری و ده‌هاتنه لای بو سلاو ليکردنی تا بيناسن و بييينن. زورتريش حه‌زيان ده‌کرد ئه‌و که‌سه بييين که ده‌لين جادوی هه‌يه و جنۆکه‌ی وای هه‌يه به چه‌پله‌يه‌ک ئه‌گه‌ر بيه‌ويت کوشکی له ئالتون بو دروست ده‌کات.

شاخه‌وانيش ده‌چوو به‌پير ئه‌و ميوانانه‌يه‌وه و حورمه‌تی ده‌گرتن. خه‌لکی ده‌وروبه‌ريشی خزمه‌تی چاکی ميوانه‌کانيان ده‌کرد و نان و خواردنی خو‌شيان بو ده‌خستنه به‌ردهم و ده‌ستيان، زور جار شاخه‌وان دياريشی ده‌دا به ميوانه‌کانی و پاشان به ريزه‌وه به ریی ده‌کردن.

هه‌نديک پياوماقولی ئه‌وديو سنور شاخه‌وانيان بانگيشت کرد و چه‌ند جاريک نارديان به شوينيدا، شاخه‌وانيش به‌ليني دا و گوتی: "باشه دييم". پيي خو‌ش بوو که وا له هه‌موو لايه‌که‌وه حورمه‌تی ده‌گرن و خو‌شيان ده‌ويت.

شاخه‌وان ديسان ديوه‌که‌ی بانگ کرده‌وه و بوی باس کرد، ديوه‌که پيي خو‌ش بوو، گوتی: "برو خوات له‌گه‌ل بيت، دياره منيش هر به دواته‌وه ده‌بم و له پشت سه‌رته‌وه ده‌روم وه‌کو هه‌موو جاريک، به‌لام ديسان ئاگات له ئه‌نگوستيله‌که‌ت بيت که‌وته ده‌ستی هه‌رکه‌سيک، ئيتر من به‌نده و خزمه‌تکاری ئه‌و ده‌بم، بو خاتری خوا زور ئاگات له خو‌ت و ئه‌نگوستيله راسته‌قينه‌که‌ت بيت، ئه‌نگوستيله درۆزنه‌که‌ت بکه‌ره ده‌ست و په‌نجه‌ت.

کويخا گوروون به‌م بانگيشتکردن و چوونی شاخه‌وانه ئاگادار بوو، چونکه قاو بلاو بووه‌وه که پياوماقولان و ئه‌وانه‌ی دين بو لای،

بانگیشتیان کردووه و ههفتهیهکی تر دەرۆات بۆ ئەو شار و شوینانه. کوێخا گوروون به پهله کهوته تهگیبیرکردن لهگهڵ ئاشنا و چهته رهشپۆشهکانیدا، گوتی: "ئهم جاره یان ئهنگوستیلهکهی له دست دهردهینم، یان دهبیته سهری خۆم لهسهر ئەو ئەنگوستیلهیه دابنیم". گوروون خهڵکی بلاو کردهوه بهناو دێیهکهدا، لهو دهوروپشته ئاشناکانی کهوتنه پرس و پرسپاری بیدهنگ لهم خهڵکه ساویلهکهیه، خهڵکی دلپاکیش ههبوون به ئاسانی ههموو شتیکیان بۆ ئەو زۆرزان و خراپهکارانه دهگێراییهوه که شاخهوان فلان رۆژ دەرۆات و ئهوهنده کهس دهبات لهگهڵ خۆیدا و بۆ فلان شوین بانگیشته کراوه، ئهوانیش ههموو دهنگوباسهکهیان زانی و رۆژیک پێش سهفهری شاخهوان چوون له رینگه دا خۆیان قایم کرد، بهلام ئهم جاره نهیانویست وهکو جاری پێشوو بینه دهرهوه و خۆیانان پێشان بدهن.

گوروون و چهتهکانی گولله و تیروکهوان و خهنجهر و چهقۆیان لهگهڵ خۆیان برد و ایان دانا که شاخهوان و هاوڕێکانی تێپهڕین و پشتیان تیکردن، ئەوان گوله و تیروکهوانیان پێوه بنین، ههروهها دیسان له رینگه دا چالیان زۆر ههڵکهندبوو، به چیلکه و گهلاهی وهریوی درهختهکان سههرهڕینگهکانیان داپۆشیبوو، تا کاتیکی بهویدا تێپهڕین، بکهونه ناو چالهکانهوه ههر وهک شینوهی جاری پێشوو.

کوێخا گوروون ههرچی زیرهکی و فیئل و پیلانی ههبوو ئامادهی کردبوو، وای داناوو که وا به پهله شاخهوان بداته بهر تیر و گولله تا فریای هیچ جنۆکهیهک نهکهویت، به بۆچوونی خۆی که بانگیان دهکات. لای ئەو شاخهوان جادووگهر بوو، جنۆکهی ههبوو که ئەو کارانهیان بۆ دهکرد.

شاخه‌وان له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی که‌وته رِی و له به‌یانیی زووه‌وه له گوند ده‌رچوون. کاتیک ئیواره داهاات ماندوو بوون و هه‌ندیک په‌له‌یان له خۆیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی تا شه‌و دانه‌ها‌تووہ خۆیان بگه‌یه‌ننه شوینیک تاوه‌کو پشوو بدن و نان بخۆن، که‌میکیش سه‌رخه‌و بشکینن. ئیتر که به‌په‌له ده‌رۆیشتن به‌سواری و لاخه‌کانیانه‌وه گه‌یشتنه ئه‌و شوینه‌ی کویخا گوروون و چه‌ته‌کانی و خۆیان له‌وئ قایم کردبوو.

شاخه‌وان و ئه‌وان هه‌ر له‌وئ تیپه‌رین گوروون و چه‌ته‌کانی به‌ئه‌سپایی بۆیان ده‌رپه‌رین، ده‌ستیان کرد به‌تیر و گولله‌تیگرتیان و دوو‌سی گولله و تیر یه‌کسه‌ر به‌ر پشت و قۆلی شاخه‌وان که‌وت و شاخه‌وان له‌سه‌ر و لاخه‌که‌ی به‌ر بووه‌وه خواره‌وه، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیشیدا بوون زۆریان پیکران و له‌سه‌ر ئه‌سپه‌کانیان که‌وته خواره‌وه .

شاخه‌وان هه‌ر چه‌ندی کرد ده‌ست بکات به‌گیرفانیدا تاوه‌کو ئه‌نگوستیله راسته‌قینه‌که‌ی بچیته‌په‌نجه‌ی تاوه‌کو دیوه‌که‌ بگات به‌فریایان، به‌لام چه‌ند هه‌ولێ دا نه‌یتوانی و ده‌ست و قۆله‌که‌ی په‌کیان که‌وتبوو، چونکه‌ زۆری گولله و تیر به‌رکه‌وتبوو، ئه‌و له‌وه‌وه‌له‌دا بوو و خه‌ریک بوو به‌شکم به‌ده‌سته‌که‌ی تر بتوانیت که‌ ئه‌ویش هه‌ر ئازاری گه‌یشتبوو، به‌لام باشتر بوو له‌ قۆل و ده‌ستی راستی، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیشیدا بوون هه‌ر یه‌که‌ و په‌رپیوونه شوینیک.

گوروون ئه‌وه‌نه‌ی چه‌ته و گولله و تیروکه‌وانی پین بوو، هه‌روه‌کو باران گولله و تیر ده‌باری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاخه‌وان و ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ده‌سه‌لاتی هیچیان نه‌ما‌بوو، بۆیه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان زانی چه‌ته ره‌شپۆشه‌کان گه‌یشتنه سه‌ریان.

پیش هه‌موو شتیک گوروون (که ئه‌ویش ده‌مامکی پۆشیبوو) رای کرد بۆ لای شاخه‌وان و په‌لاماری ده‌ستی دا و ئه‌نگوستیله‌که‌ی له

په‌نجە‌ی دەر‌هینا، دە‌ست و په‌نجە‌ی شاخه‌وان هەر هه‌مووی خوین بوو، به‌لام گوروون له‌ خو‌شیی ئە‌نگوستیله‌که‌ هه‌چی بیر نه‌ما. ئە‌نگوستیله‌که‌ی قایم گرت به‌ دە‌ستی‌وه و به‌ تیلە‌ی چاو ته‌ماشای چه‌ته‌کانی کرد تا را بکه‌ن و برۆن، ئیتر هه‌چی ترمان ناو‌یت با ئە‌مان هەر لی‌ره بن به‌ برینداری، ئیستا گورگ و ورچ ده‌گه‌نه سه‌ریان و هه‌موویان ده‌خۆن، به‌تایبه‌تی که‌ هه‌ندیک له‌ ئە‌سه‌په‌کانیان بریندار بوون و هه‌ندیکی تریان له‌ ترساندا رایان کردبوو ڤوه و هه‌رده‌کان. گوروونیش ئە‌نگوستیله‌که‌ی برد و له‌گه‌ل چه‌ته‌کانیدا به‌ په‌له‌ دهرباز بوون و له‌و ناوچه‌یه‌ نه‌مان. گوروون ئە‌نگوستیله‌که‌ی توند له‌ ناو دە‌ستیدا هه‌لگرتبوو، زوو زووش به‌و خوینه‌وه ماچی ده‌کرد و ده‌یگوت: "ئیت‌ر دنیا بوو به‌ هه‌ی من، هه‌ی ئە‌نگوستیله‌ گیان، ئە‌مه‌ تو‌یت؟"

شاخه‌وانیش که‌وتبوو، هه‌ولی ده‌دا هه‌رچۆنیک بی‌ت بتوان‌یت دە‌ست بکات به‌ گیرفانیدا، هاو‌رپیکانی‌شی هاوار و ناله‌نالیان پیکه‌وتبوو، ئاخ‌ری به‌ ئازاریکی زۆر شاخه‌وان توان‌یی دە‌ست بکات به‌ گیرفانیدا، دنیا‌ش به‌ره‌ به‌ره‌ تاریک ده‌بوو، هه‌ندیک له‌ هاو‌رپیکانی گولله‌ به‌ر سنگیان که‌وتبوو، به‌ سه‌ختی بریندار بووبوون و له‌ هۆش خۆیان چووبوون. شاخه‌وان به‌و خوین و ئازاره‌وه، به‌و هه‌موو هه‌له‌وه توان‌یی دە‌ستیکی بخاته‌ گیرفانی‌وه، ئە‌نگوستیله‌ راسته‌قینه‌که‌ی چووه‌ ناو په‌نجه‌یه‌وه، به‌ ئازاریکی زۆر توان‌یی ئە‌نگوستیله‌که‌ی بسورپین‌ته‌وه له‌ په‌نجه‌یدا، هەر ئە‌وه‌نده‌ی زانی دی‌وه‌که‌ی ئاشنای هه‌له‌به‌زییه‌وه له‌ به‌رده‌می دا و گوتی: "ئه‌مر بکه‌ قوربان..."، هه‌رچه‌نده‌ شاخه‌وان ده‌یویست خۆی به‌هه‌یز پيشانی دی‌وه‌که‌ بدات، به‌لام ئازاری زۆر

هه‌بوو، بۆیه به دێوه‌که‌ی گوت: "چاوت لێیه گوروون و چه‌ته‌کانی چییان لێ کردین؟"

دێوه‌که خه‌ریک بوو شیت بیت له داخندا گوتی: "ئه‌ی قور به سه‌ریان، بزانه چییان پێ ده‌که‌م ئیستا"، شاخه‌وان گوتی: "تۆ جارێ چاره‌یه‌کی ئیتمه‌ بکه، حالمان زۆر په‌ریشانه، هه‌روه‌کو توفان گولله بارانیان کردین"، دێوه‌که لێوی خۆی گه‌ست له داخندا و هه‌ردوو ده‌سته پانه زله‌که‌ی دا به یه‌کدا و قیراندی و گوتی: "ئاده‌ی زوو بکه‌ن خێرا.

شاخه‌وان هه‌ستی کرد ده‌ستیک هات به برینه‌کانیدا، هه‌رچه‌نده که‌س نه‌یبینی، به‌لام هه‌ستی کرد، هه‌روه‌ها هاورپیکانیشی هه‌ر وه‌کو ئه‌ویان بۆ کرا، شاخه‌وان هه‌ستی به ئارامی و خۆشیه‌کی زۆر کرد و هه‌ستایه سه‌ر پێ و ئه‌و مه‌ره‌مانه‌ی به زامه‌کانیدا هینران، برینه‌کانیانی ساپێژ کردن، که سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆی کرد هاورپیکانیشی وه‌ک ئه‌و چاک بوو بوونه‌وه و هه‌موو هه‌ستانه سه‌ر پێ، یه‌ک برین نه‌ما به له‌شی که‌سیانه‌وه.

دێوه‌که به چه‌ریه به شاخه‌وانی گوت: "بێ ئه‌وه‌ی به خۆتان بزانی قه‌لغانم له به‌ری هه‌مووتان کردبوو، له‌به‌ر ئه‌وه زامه‌کانتان پووکه‌ش بوو". شاخه‌وان بیری چوو بوو باسی و لاخه‌کان به دێوه‌که بلێت، بۆیه ئه‌م جاره گوتی: "ئه‌ی خۆ و لاخه‌کانیشمان بریندار بوون و زۆریشیان رایان کردوو له ترساندا".

دێوه‌که سه‌ری بۆ شاخه‌وان دانه‌واند و گوتی: "ئه‌مر ده‌که‌یت به‌سه‌ر هه‌ردوو چاو"، دیسان ده‌سته‌کانی دا به یه‌کدا و ده‌سته‌بجێ و لاخه‌کان له به‌رده‌میاندا ئاماده‌ بوون، برینداره‌کانیش چاک چاک

بوونه‌وه و هه‌ستانه سهر پیتی خۆیان، به گور و قایم له جارانیس بههیزتر.

هاورپی و دۆسته‌کانی شاخه‌وان له و رووداوه سهریان سورماپوو، زمانیان به‌سترا و شله‌ژان له‌م حاله‌ی ئه‌وانی تیا بوون و هه‌موو نیوه‌مردوو به له‌شی کونکونکراو و خویناوییه‌وه، که‌چی وا له‌په‌ر به‌وه ده‌سته نادیاره‌ی هینرا به برینه‌کانیاندا چاک بوونه‌وه و له جاران چاکترین لی هات.

هه‌موویان له‌و کاره‌هه‌په‌سا بوون! ئاخۆ ئه‌مه‌ چۆن وا زوو چاک بوونه‌وه و ئه‌وه‌ی شاخه‌وان کردی چی بوو؟ ئه‌و ورته‌ورت و قسانه‌ی به ئه‌سپایی له‌گه‌ڵ کێ ده‌کرد؟ هاورپیکانی هه‌چیان بۆ نه‌مایه‌وه له‌وه زیاتر بێن و خۆیان بخه‌نه سهر ده‌ست و قاچی و بلین به‌ خوا تو خۆشه‌ویستی خوات، ئه‌گینا ئیمه‌ی نیوه‌مردوو چۆن وا زوو چاک بووینه‌ته‌وه؟

شاخه‌وان تووره‌ بوو لییان، گوتی ده‌ست ماچکردنی ناویت، من به‌ هه‌چ جوریک رازی نابم که‌س ده‌ستم ماچ بکات و خۆی بخاته سهر قاچ و خۆی دابنه‌وینیت بۆ من. من هه‌چ نیم، منیش که‌سیکی وه‌کو ئیوه‌م، ده‌بیت هه‌موومان سهر بۆ خوای گه‌وره‌ دابنه‌وینین و ههر ئه‌و شایسته‌ی سه‌ردانه‌واندنه، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ی ئیوه‌ ده‌بیینن به‌هره‌ی خوايه و ههر ئه‌و ده‌توانیت کاری وا بکات.

هه‌موو مرۆفیکێ باش و راست و بیفیل و درۆ خۆشی ده‌وینت و قه‌ت پشته‌ی به‌ر نادات و له‌سه‌ری ده‌کاته‌وه، هه‌ق له‌ زۆردارانسی ده‌سینیت، بۆیه‌ هه‌موومان ده‌بیت ههر سوپاسی خوای گه‌وره‌ بکه‌ین. له‌و لاشه‌وه‌ کوێخا گوروون به‌ په‌له‌ خۆی گه‌یانده‌ شوینیکێ دووری سهر به‌ گرووپه‌که‌ی خۆیان و به‌ په‌له‌ له‌وی چووه‌ ژووریک

و دەرگای له سهر خوئی داخست، به خویشییه کی زوره وه
ئهنگوستیله کی کرده پهنجهی و دهست و ئهنگوستیله کی پاک پاک
شت، چونکه خوینی شاخه وانی پیوه بوو.

ئینجا هه ناسه یه کی ترس و خویشی هه لکیشا و دلیشی به په له لئی
دهدا، له بهر خویه وه گوتی: "ئستا من چی لهم ئهنگوستیله یه بکه م
تا وه کو وهک شاخه وانی بو بکات؟، ده ترسم جنوکه کان که دۆستی
شاخه وانی په لامارم بدن و بمکوژن.

گوروون زور دهرسا نهیده وئیرا هیچ بکات و هیچ بلیت، نهیده زانی
چون رهفتار له گهل ئهنگوستیله که دا بکات، چه ته کانیش بوو به
چرپه چرپیان که ئه م پیاوه بوچی وای دللی خوش بووه. ئهنگوستیله یه ک
ئه وه دههینیت ئه وه هه موو پیاو و خه لکه ی له سهر بکوژیت؟!

چه ته کان باسی ئهنگوستیله که یان به ته وای نه ده زانی، چونکه
کوئخا گوروون نهیده وئیرا که سی دهور وپشتی له وه بگه یه نیت که
ئه گهر بیه ویت ئهنگوستیله که ده توانیت به چاوتروکاندنیک کوشکیک له
ئالتوون دروست بکات بو شاخه وان، ئه و پئی دهگوتن ئهنگوستیله که ی
شاخه وانی بویه ده ویت، چونکه ئهنگوستیله یه کی کون و به هاداره، له
باپی ره گوره کانیه وه بوئی به جی ماوه، شتیکی دیرین و به نرخه.

به لام چه ته و یاری ده دهره کانی که وتبوونه گومان و دوو دلییه وه که
گوروون ئه وه نده دهوله مه نده و پارهی هه یه، پیویستی به
ئهنگوستیله ی گرانبه ها نییه، له بهر ئه وه ئه وانیش که وتبوونه مراقی
ئه وه ئهنگوستیله یه وه.

***

شاخه‌وان و هاوړپکاني که چاک بوونه‌وه، ړی خویان گرتیوو. له‌وی خه‌لکانیکی زور هاتبون به‌پیریانه‌وه و به ړیز و خوښه‌ویستی و حورمه‌تیکی زوره‌وه هاتن بو پیشوازیان.

کوځا گوروونیش لای وا بوو بویه ده‌نگیان نه‌ما، چونکه هه‌موویانی به برینداری و نیوه‌مردوویی به‌جی هیشتیوو، ئیستا بیگومان له ناو ورگی گورگ و ورچ و جانه‌وه‌راندان، به‌تاییه‌تی که دواي دوو پوژیش هیچ که‌س باسی نه‌کردن.

ئاخري دواي هه‌فته‌یه‌ک-ده روژ خه‌لکی هاتوچوکه‌ری ئه‌و ناوچانه به دئییه‌کی شاخه‌واندا تیپه‌ړین که بو ئیشوکاری خویان ده‌چون، دئییه‌کی شاخه‌وانیش له ماوه‌ی شه‌ش مانگدا خه‌ریک بوو هینده‌ی شاریکی لی ده‌هات، وهک بازار و دوکان و کوتالی جوړاو جوړی زور جوانی تیدا بوو، بویه خه‌لکه‌که‌ش که‌وته هاتووچو بو بازارگانی و شت کړین.

گورون که باسی شاخه‌وان و هاوه‌له‌کاني بیست که زیندوون و چاک بوونه‌ته‌وه، وا له شایی و زه‌ماوه‌ندان و خه‌لک له دیه‌ات و شاران‌ه‌وه هاتون به‌پیریانه‌وه و ناکه‌ونه سه‌ر زه‌وی له خوښه‌ویستی‌دا. به‌وه نیوه‌شیت بوو، سه‌ری سورما و به چه‌پوک به‌ر بووه سه‌روگوئلاکی خوی، گوتی: "خوم به‌چاوی خوم بینیم له ناو گومی خویندا ده‌گه‌وزی، خوی و کومه‌له‌که‌ی ولاخ به سه‌ریاندا بازی ددا و رایان ده‌کرد، ئه‌مه چون وا زیندوو بوونه‌وه و چون که‌وته‌وه ړی، ئه‌مه چ نه‌ئینییه‌کی هه‌یه ئه‌م پیاوه؟"

گوروون پیی له ترس و دل‌ی خوی نا و ده‌ستی دایه ئه‌نگوستیله‌که‌ی و کردیه په‌نجه‌ی، دوو-سی جار به‌ملا و به‌ولادا سوراندیه‌وه و ده‌ریه‌یتا و له په‌نجه‌ی و کردیه‌وه په‌نجه‌ی... به‌لام هیچ نه‌بوو، نه ده‌نگ و نه باس و نه که‌س، چه‌ندی کرد بیسوود بوو.

گوروون وهك شیت ههستایه سهر پی و سهیری ئەنگوستیلهكهی کرد و گوتی: "دهی جنۆكه دهی پیاوخورهكان دهی پیاوه باشهكان، دهی تو خوا به قسهه بکهن و وهلامم بدهنهوه و شتیکم بۆ بکهن، ئاخو بۆچی ئیوه بۆ شاخهوان واتان دهکرد؟ ده وهلامم بدهنهوه؟" بهلام هیچ سوودی نهبوو، ئەنگوستیلهكه ههر به کهر و لالی مایهوه و ههر پارچه ئالتوونیکی ساردوسر و بیگیان و بیدهنگ بوو و هیچی تر.

گوروون وهك شیت و هار له ئەملای ژوورهكهوه رای دهکرد بۆ ئەولا، ئەنگوستیلهكهشی به دهستهوه بوو، ههر دهقیقیراند و دهیشیراند، له ئەنگوستیلهكه دهپارایهوه، بهلام هیچ نهبوو له دهنگ و شیرهی خۆی زیاتر گوئی له هیچی تر نهدهبوو.

گوروون ئەوهندهی قیراند و شیراند، خۆی دا به دیوار و دار و بهرددا، ئاخو له هۆش خۆی چوو، دواى توزیک چهتهکانی هاتن کاتیك سهیر دهکن گوروون لهسه زهوییهكه پان بووتهوه و بوراوتهوه، ئەنگوستیلهكesh له دهستی پهریوه لهو لایهوه كهوتوو، به پهله ههلیانگرت و ههندیك شيله و ئایان دایه و ئەویش هاتهوه سهر خۆی و پیتان گوت ئەوه بۆ وات لی هاتوو، ئیمه وامان دهزانی نووستوویت، ئەوه بۆ بانگت نهکردین؟

گوروون به بیحالی و به چاوی نیوهنوقاوهوه، به دهنگیکی پچر پچرهوه گوتی: "له داخی ئەو شاخهوانه جادووگەر و خاوهن جنۆکيه، وام لی هات و زۆرم قیراند، خو چاوتان لیتان بوو، به چاوی خۆتان بینیتان چیمان بهسه هیتان، چیمان لی کردن و چۆن لهناو خویندا به مردوویی بهجیمان هیشتن، ئیستا دهلین له دیهاتی سهرهوه له شایی

و زه‌ماوه‌ندان و چاک چاک بوونه‌ته‌وه و له جاران لاوتر و گه‌نجتریان لی هاتوو!

گوروون به خه‌م و خه‌فه‌تیکی بیئه‌ندازه‌وه گوتی: "ده پیم بلین ئاخ‌ر ئه‌مانه چۆن وا زیندوو بوونه‌وه؟"

یه‌کیک له چه‌ته‌کانی به نار‌ه‌حه‌تییه‌وه ده‌ستی خسته‌سه‌ر ناچه‌وانی خۆی و سه‌ری شو‌ر کرد و به ناؤمی‌دییه‌وه گوتی: "که‌واته ئیتر بلین ته‌واو، به خوا وا بروات دنیا ده‌خوات و پیش هه‌موو کاریک یه‌که یه‌که ئیمه له‌ناو ده‌بات و تۆله‌ی خۆیمان لی ده‌کاته‌وه".

سه‌رکرده‌ی چه‌ته‌کان، سیخورمه‌یه‌کی قایمی له کابرا دا و گوتی: "ئینستا کاتی ئه‌م قسه‌ قۆرانه‌یه؟" له ژیریشه‌وه به ئاسپایی به کابرای گوت: "هیچ نه‌بیته جارێ ده‌مت دا‌بخه له‌به‌ر کو‌یخا با ئه‌وه‌نده‌ی تر حا‌لی خراپتر نه‌بیته".

چه‌ته‌یه‌کی له‌و لاوه ده‌ستی دا له سنگی خۆی و رووی کرده‌گوروون و چه‌ته‌کانی، گوتی: "ئه‌مه چ قسه‌یه‌که! قور به‌سه‌ر خۆی و جنۆکه‌که‌ی، به خوا به خوا سه‌ری خۆمی له‌سه‌ر داده‌نیم یان له‌ناوی ده‌به‌م.

جاریکی تر چه‌ته‌ خۆه‌له‌کیشه‌که به فیزیکه‌وه گوتی: "ئه‌مه روژده‌که‌یه پیتان ده‌لیم ئه‌گه‌ر تاوه‌کو مانگیکی تر هینشتم که‌سیک مایته ناوی شاخه‌وان بیته، ئه‌مه مووی پیاوه‌تی نه‌بیته (ده‌ستی به سمیلدا هینا).

چه‌ته‌کانی تر سه‌یری یه‌کتیریان کرد و له ژیره‌وه پیکه‌نین، ئه‌گه‌رچی له‌به‌ر بی‌حالیی گوروون نه‌یانو‌تیرا بده‌نه قاقای پیکه‌نین، چونکه چه‌ته‌ قسه‌که‌ریان ده‌ناسی که چه‌ند فیشاله‌که‌ره و چه‌ند بیئه‌قل و که‌ریشه، چۆنیش له ته‌نگانه‌دا ده‌یقوچینیت.

هه‌ر ئه‌وه بوو گوروون ده‌ستی لی به‌ر نه‌ده‌دا، چونکه ئیجگار د‌لسۆز بوو، زۆر ئاگای له ده‌ستکه‌وته‌کانی گوروون بوون و گیانی

لهسهه پوليکي بوو، ههميشه پارووي دهمی چهتهکانی تری دهژمارد و دهیگوت: "بوچی ئهوهنده شت خهسار دهکهن؟ له بهر ئهوه گوروون زوری خووش دهویست، چهتهکانیش بو خویان پییان رادهبوارد و گالتهیان پی دهکرد.

یهکیک له جهماعهتی چهته رووی کرده فیشالکهه و گوتی: "یا خوا لهشت ساغ بیته، ئهشههدوبیلا ههموو شتیکت له دهست دیت، ده بلی بزانه چی دهکهیت و چون شاخهوان و جادووگههکانی لهناو دهبهیت؟" هاوپییهکی تریان لهو لاهه ههلیدایه و گوتی: "ئمه قسه بوو کردت؟ چون باسی لهناوبردنی شاخهوانت بو دهکات، بوچی گالتهیه ئهوه ههه خوی دهزانیت چی دهکات، ئهوه ههه ئارامیتان ههبیته".

گوروون پاش ماوهیهک ژنهکانی لی کومهل بوون و چهته و ئاشناکانی دهوریان دا و دیسانهوه کهوتنه پیلان که چی بکهن و چون بتوانن له شاخهوان پزگاریان بیته.

شاخهوان و ئهه برادههانهی لهگهلی بوون، بهه دهسترپژ و گوللهباران کهوتبوون، چاک بوونهوه و چووبوونه سهه دهعهوت و شایی و زهماوند و دلیان خووش بووبوو، خهک دهوری دابوون و ههه گوئیان له قسهی پیداههلدان بوو، بویه له دواي چهنه رۆژیک، گههانهوه بو دنیهکهیان، ئهه جارهدش خهکی دنیهکه چوون بهپیریانهوه.

هاوپیکانی شاخهوان چهپهسا بوون و بیر و هوش و ههستیان پههش و بلاو بووبوو، به دانیشتن، به نووستویی، به رۆیشتن و به سهههپیوه... ههه بیریان لهو کاره سهههسوپهینهههیان دهکردهوه که چون به نیوههردویی و له ناو خویندا گههزاو و دهست و قاچ و پشت شکاو وا چاک بوونهوه و ئیستا له جارانیشتن باشترن، ئهوانه

ئىتر زۆر پروايان به شاخهوان كردبوو، كه كه سىكى گوره يه و كه سىكى زۆر خۆشه ويسته لاي خوا.

ئو چەند كەسەى كە وايان بەسەر هاتبوو بەو جۆرەش چاك بووبوونەو، جارى وا هەبوو يەكئىك پرسىارىكى لى دەكردن يان باسى ئىش و كار و پروداويكيان لا دەكردن، ئەوان وەكو نيوەبىهۆش و بە زمانىكى هەندىك قورسەو وەلاميان دەدانەو.

تەنانەت ژن و مندالەكانيان لىيان كەوتبوونە گومانەو كە ئەمانە بو دواى ئو سەفەرە وايان بەسەر هاتوو بەتايبەتى كاتىك ئو هاوړپىانەى شاخهوان سەفەرەكەى پىشوشيان لە بىر مابوو، كە چووبوون بو لاي والى و چۆن چەتەكان رىگەيان پى گرتن، چۆن دەستبەجى بوو بە پروبار و لافاو و هەموو چەتەكان بە توقاوى و سەرگوئىلاكى شكاوو وە رايان كرده دواو و ديار نەمان.

لەمانەش هەمووى زياتر كە وا زمانى بەستبوون و لەشيانى هينابوو لەرزىن، ئەو بوو كە نەياندەوئىرا باسى ئو پروداوانە لاي كەس بكەن و ئو نەينىيانە ئاشكرا بكەن، ئەگەرچى خەلك و دەورپىشت و هەموو كەس هەموو كەس دەيانزانى كە شاخهوان هيزىكى بەتوانا و بىوتىنەى لە پىشتە.

بۆيە ئو هاوړپى نزيكانەى ئەم كردهو و پروداوانە لە ناو دەروون و مېشكىاندا دەخولانەو، لەبەر ئەو هەندىك جار دليان خۆش دەبوو و ورەيان بەرز دەبوو، ژيانيان لا خۆشه ويست و پروناكتر دەبوو، هەندىك جارىش كاس و شپىزە دەبوون، بەلام پارسەنگى خۆشيبەكەيان هەميشە زياتر بوو.

شاخهوان تاو وەكو دەهات زياتر ناوى دەردهكر و زياتر خۆشه ويست دەبوو لاي هەژاران و لىقەوماوان، چونكە لەسەرى

دهکردنه وه و دهچوو به هانا يانه وه و يارمه تى دهدان و دهبيوژانده وه، ههروهه لاي خه لك و ميللهت و دهووپشت و سه رسنوره كان و دهروهى ولايش ناوى هاتبووه ناو ناوان و تا دههات زياتر خزمه تىكى خه لكى دهكرد.

گوروونيش هه ر خه ريكى پيلانگيرى و كارى ناجور و نائاسايى بوو بو له ناوبردى شاخه وان، به لام سوودى نه بوو، هه موو پيلانىكى به شكست كو تاى دههات، كه وتبووه بهر تف و له عنه تى خه لك، روژبه روژ زياتر له بهرچاوى خه لك به شتر ده بوو.

نه پارهى زور، نه سامانى بيئه نذازه، نه دهسه لات، نه له شكر و چه ته و ريگرى، نه ترس و هه ره شه و گوره شه كانى توانييان بهرانبه ر هه ژار و ليقه وماو و بيده سه لات و راستى و پاكي و هه ستي ناو دهروونيان بووه ستيت و سهريان پي دابنه وينيت.

بويه گوروون ناچار بوو له تاو فشارى خه لك و نارهبزايى و نه فره تى جه ماوهر، پاره و دهسته كهوت و زيو و زيپر و مال و مندالى ببات و دى چول بكات و را بكات بو لاي ئاشناكانى كه له شار بوون، وه كو خوئى خراپ و دهستبر و دز و چه ته بوون، كه واليش رقى لنيان بوو و به شاخه وانى گووتبوو نه وسا چوو بوو بو لاي: "ئاكات له خوئ ببت له م كوومه له پياوخراپانه" و نه وه بوو پاسه وانى له گه ل نارذبوو تاوه كو نزيك دييه كهى له بهر پيلانى نه و ناپاكانه.

دهنگ و باس بلاو بووه وه كه وه زيرى ناپاك و بهرپرسه بهر تيلخوره كان كاتيك زانيان گوروون سه رسنورى چول كردوه و له تاو چاكه و پياوه تى شاخه وان رايان كردوه بو شار و ئيتر نه و دهسته كه وه تى جارائيشى نامينيت، بو نه وه لاي واليش نه وهنده تى تر رهش نه بن، پيلانىكيان دانا بو نه وه لاي گوروون بكه ويته داوه وه،

کاریکی وایان کرد له کاتی برینی ماله دهوله مندی کدا پاسه وانه کان لئی بینه دست و ئه ویش ته قه یان لی بکات و یه کیک له پاسه وانه کان بکوژیت، پاشان خویشی به برینداری گیرا و دستبه سهر کرا.

دوای چاکبوونه وهی به تو مه تی کوشتنی ئه و پاسه وانه، به و هه موو شایه تییه ی کارونچییه لئقه و ماوه کان له سه ریاندا و به ددانپیدانانی هاوه له کانی که ئه م گوروونه چهند تاوانی کردوه و چون خاله که ریمی باوکی شاخه وانیشی کوشتووه، به و تاوانانه دادگای شار، به فه رمانی والی بریاری دا به زیندانیکردنی گوروون بو هه موو ژیان ی و تاوه کو ماییت زیندانی بیت.

له هه مان کاتیشدا والی به فه رمانیکی تاییه ت شاخه وانی کرده به رپرسی ئه و ناوچه یه و ده سه لاتی ئه و تو ی پی دا، که بو خو ی گه و ره و ده مرپاستی ناوچه که بیت و ئاسایش بپاریزیت و کاروباری خه لکه که به ریوه ببات، به رده وام بیت له سهر ئاوه دانکردنه وه و خزمه تکردن.

دوای یه ک-دوو مانگ گوروون ئه قلی تیک چوو له ناو زینداندا و به ته واوی شیت بوو.

ئه م چیرۆکه بو مان دهرده خات که ده بیت مرؤف هه ر باش بیت و کاری راست و ببیچوپه نا بکات، خاک و میله ته که ی له هه موو شتیکی خو ی خو شتر بویت و ده سته یارمه تی دریز بکات به پیی توانا بو هه ژار و لئقه و ماوان... بو ئه وه ی له ژیانیدا هه میسه خو شه ویست و سه ربلند بیت و بو کو ی رویشته په نجه ی بو دریز بکریت و بگو تریت یا خوا مرؤفی وا هه ر بژیی و هه ر خو ش بیت.

که لاییز

سینشه ممه ۲۰۰۶/۱/۳۱

سلیمانی

